

மகாத்மாகாந்தி
புகழ்பாரும் புதிய
கொலம்மொ
...ரிகார்டு...

K.B.சுந்தராம்பாள்

GE.
6520

உத்தமராம் காந்தியை
இயற்றியவர் : நாமக்கல் கவிஞர்...
அடிமையெனும்...
இயற்றியவர் : ரா.ய. சொ...

GHATAO

ஸாஸ்வதி ஸ்டேஜ்ஸ் மகராஜ்-2

10

1. கனக சதாபாஸிஸிஸ், 2003ஆம் ஆண்டு
2. கனக சதாபாஸிஸிஸ், 2003ஆம் ஆண்டு
3. கனக சதாபாஸிஸிஸ், 2003ஆம் ஆண்டு
4. கனக சதாபாஸிஸிஸ், 2003ஆம் ஆண்டு
5. கனக சதாபாஸிஸிஸ், 2003ஆம் ஆண்டு
6. கனக சதாபாஸிஸிஸ், 2003ஆம் ஆண்டு
7. கனக சதாபாஸிஸிஸ், 2003ஆம் ஆண்டு
8. கனக சதாபாஸிஸிஸ், 2003ஆம் ஆண்டு
9. கனக சதாபாஸிஸிஸ், 2003ஆம் ஆண்டு
10. கனக சதாபாஸிஸிஸ், 2003ஆம் ஆண்டு

கனடாவுக்குத் திரும்ப செல் முன்னணிப் பிரச்சி

7. கையாண்ட காலம் நியூதிரியம்-238-ஐ விடக் குறைந்த காலம் அனுபவித்திருக்கலால், இதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டாம்.
8. குறைந்த காலம் அல்லாத காலம் அனுபவித்திருக்கலால், இதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டாம்.
9. பண்புறுத்தல் மூலம் கிடைக்கக்கூடியது.

உறுப்பினர்கள் முன்னிலையிலுள்ளதில் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்டவற்றைப் பிழைப்பாக்கம்.

200 ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம்

அவளுக்கு

விவரத்திலும் பித்த

அவனுக்கு

கவனத்தையும் சம்பந்தம்

அவர்களுக்கு

வளரும் சீர்தான்

வீடோபரின்

விடோபரின் தீவிர பித்தவாசத்தால் டாக்டர் எஸ். ஏ. வி.வி. சத்தர், துரைக்கேவலத்தில் உலோகம் மோதல் சத்தம் உருவாகி, கழுவதில் கவனம் புகுவது.

தயாரிப்பவர்கள் :
மருது இண்டஸ்ட்ரீயல்ஸ் அண்டு டெக்னிகல்
கம்பனிகள் லிமிடெட், மகேசுவரம், பெங்களூர்

கிதப்பிசு கழுவதற்கு : மென்சின், பென்ட், அன்டு கம்மெனி, விமீடெட், தயார் பெட்டி, மெ. 63, மதராஸ்

வாழ்க்கையில்
புதிய ஒளி

பண்டிட் டி. கோபாலசாஸ்திரன்

ஜீவாம்புதம்

விடோபரின் துரைக்கேவலம்
கிளப்பி குழப்பத்தின் கடுகி கவனப்படுத்துதல்.
இவ்வாறு மென் பித்தவாசம் மீது வித்தியைப்
கவனம் குறிப்பிட்டு இவ்வாறு கவனப்படுத்துதல் இது
கவனம் கவனத்தினை கவனப்படுத்தி கவனப்படுத்துதல் கவனப்படுத்துதல்

ஆயுர்வேதாஸரமம் லீமீடெட் மதராஸ் 17

ரோஜா மார்க் நெய்

"நல்ல மண்வாக்குள்ள கிராமங்களில், வரத்தட்டு, பருத்தி விதைகளை ஏராளமாகக் கொடுத்து வளர்க்கப்பட்ட பசு, எருமைகளினின்றும் கிடைக்கும் புத்தப் புதிய வெண்ணெய்களைக் கொண்டு, சுகாதார முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டது.

எல்லா ஊர் கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்களிலும் 8 வீ., 12 வீ. டிஸ்களில் கிடைக்கும். கோவையில் 14 - 88, ஒப்பணக்கார வீதியிலும் கிடைக்கும்.

லிங்கம் & கோ., கோயமுத்தூர்

★ சௌகர்யத்திற்கும்,

★ சி க் க ன த் தி ற் கும்,

★ நீடித்த உழைப்பிற்கும்,

மைசூர் ஸில்க்

★

தயாரிப்பவர்கள் :

கவர்ன்மென்ட் ஸில்க் வீவிங் பாக்டரி,
மைசூர்

பக்க 8
பக்க 1

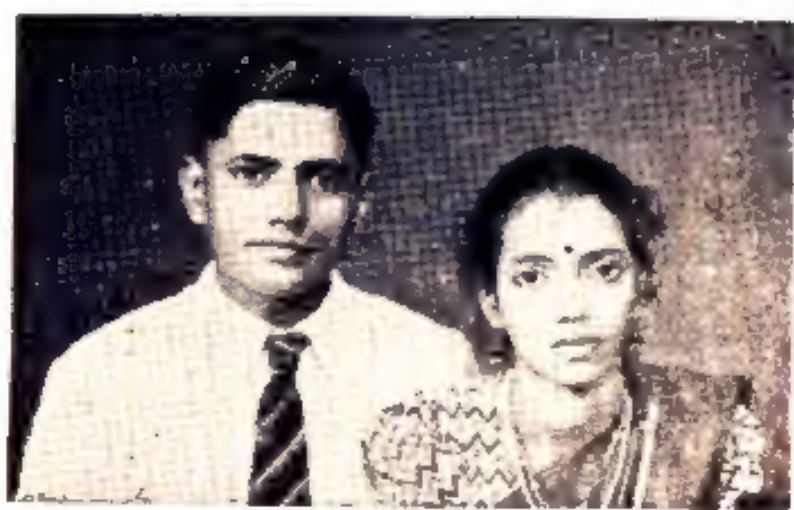
ஆகஸ்டு 1

சிவாதி 17
பக்க 17

கன்ன ரேதி?	...	...	7
திருத்திரம்	சாத்திரி	...	8
உடல் பொங்கியது! கை புரண்டது!	...	...	10
உபயகுசனோபரி	...	...	15
பகத்தமிழர் கோலை	கவிமணி	...	16
முடை காயம்	வி. எஸ். கப்பப்பா	...	18
கண்டார் கண்ணாழி!	டி. கே. சி.	...	28
காளையோபம்	...	...	30
அகில ஓகாச	கவி	...	31
துவாதல் விஜயம்	...	...	41
ஏ. எஸ். துயங்கா	...	...	45
வி. எஸ். ஜி. திமங்கல்	...	...	49
பெண் பிடித்தது...	ரா. சி.	...	49
இப்படியும் ஒரு உலகம்!	எஸ். வி. எஸ்.	...	52
ஆகாச வேடி	"ஆதி"	...	53
வட்ட மேகம்	...	...	57
	...	...	58

"கவி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உண்மையானவை, சம்பவங்களும் உண்மை.

பூவு விவரம்

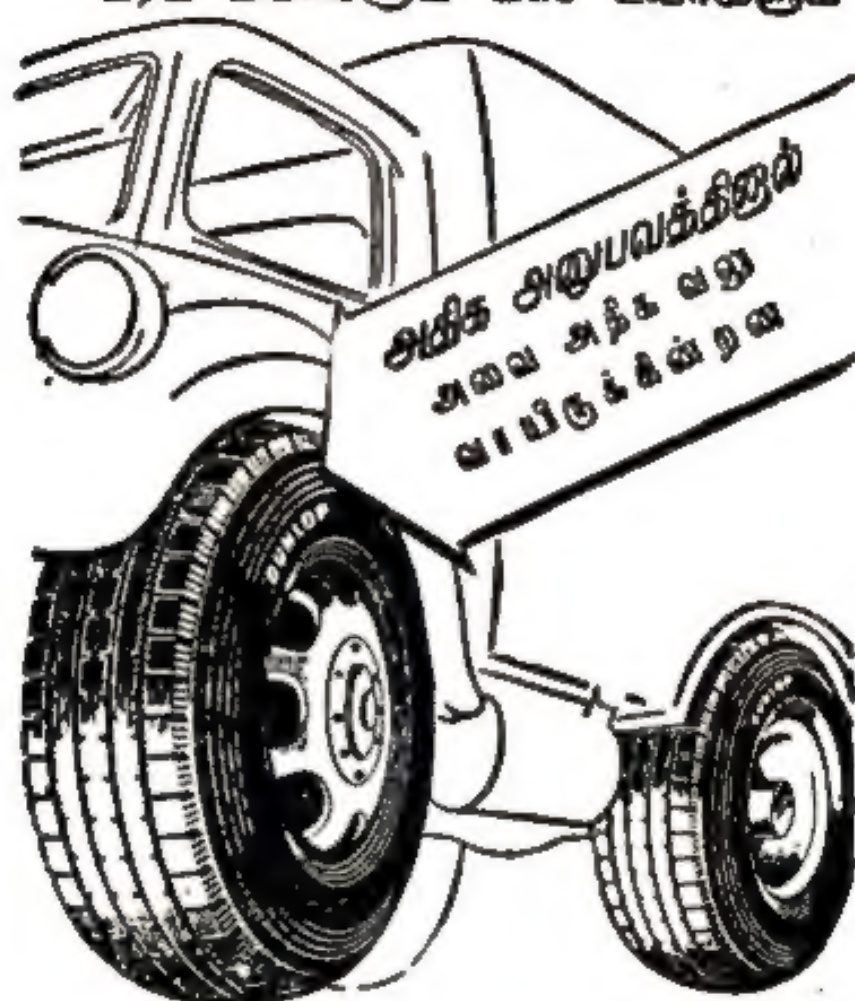

சிறு குழந்தை - பி. சி.

மணக்கால் அன்னதானம் பிள்ளை பெருந்திரைச் சிஞ்சியி பாலிடுக்குகளுக்
கும். ஸ்ரீ L. A. சிறு குழந்தை அப்பர் D. T. G. M. A. அவர்கள் புதல்வி
சௌபாக்கியவதி பிள்ளைக்கும் சௌந்த ஜூனியர் மாநில சி-ந் தேதி
புதுயில் திருமணம் விமரிசையாக கொண்டாடப்பட்டது. தம்பதிகள் சௌந்த
மாநில வாழ்த்தல் செய்துகளும், பரிசுகளும் கிடைக்கப்பெற்றனர்.

LỜI SỬ

ப்ரக் டயர்களும் பஸ் டயர்களும்

என்ன சேதி?

கவலை தீர்ந்தது

ஐயுறு மாதம் இருபத்தெட்டாம் தேதி என்ன கேளுமோ என்று எல்லோரும் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அன்று சென்னை சர்க்கார் பஸ் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதென்று தீர்மானித்திருந்ததே கவலைக்குக் காரணமாகும். பஸ்கள் போய்க் கொண்டிருக்கும் போதே ஐயங்களை குறிப்பிட்ட இடத்துக்குக் குறிப்பிட்ட கோரத்தில் செல்ல முடியாதிருக்கும்போது, பஸ்களும் அடியிடை சீன்று விட்டால் என்ன செய்வது? தவிர, வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பமாகி விட்டால் பிறகு அது எத்தனை வாரங்கள் அல்லது மாதங்கள் நீடிக்குமோ? ஆம், சென்ற ஒரு வருஷத்துக்குள்ளாக எத்தனை வேலை நிறுத்தங்கள் மாதக் கணக்கில் நீடித்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஐயங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் கஷ்டத்தையும் கவலையையும் உண்டாக்கினனோ? வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பமாகு முன் சமரசம் ஏற்படுவதும் அபாயமாகியது. பல நடவடிக்கைகளும் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய பலத்தைப் பரிசோதித்துப் பார்த்தார்கள். சர்க்காரும் தங்களுடைய உறுதியைக் காட்டினார்கள். இறுதியில் கிடைத்த பஸ்கள் என்ன? தொழிலாளர்களுக்குக் கஷ்டமும் சர்க்காருக்குக் கவலையும் பொது ஐயங்களுக்கு அவஸ்தையும்தான்.

ஆனால் சர்க்கார் பஸ் தொழிலாளர்களும் அவ்வாறு எவ்வித கடத்து போப் விடாமல் தங்களுக்கும் ஐயங்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படாது தவிர்த்ததற்காக அவர்களைப் பாராட்டுவோம். ஒன்று கூட விடாமல் தங்களுடைய சிப்தத்தைக் காப்பாற்றிய சிறைவேந்தரிடம் உன் னி வேலை நிறுத்த வேட்டையை வாயில் செய்து கொள்ள மாட்டோம் என்று பஸ் தொழிலாளர்கள் சவால் விடுத்த விஷயம். அதிசய சமையர் என்ற காரணத்தினால் காட்டி சர்க்காரும் தொழி

லாளர்களின் கோரிக்கைகளுக்குக் கண்டிப்பாக இணங்க முடியாது என்று கூறவில்லை. இரு சாராரும் பரஸ்பரம் உண்மைகளை உணர்ந்து விட்டுக் கொடுத்ததால் சமரசம் ஏற்பட, வது சாத்தியமாகிற்று. தொழிலாளர்களும் வேலை நிறுத்த அறிக்கையை வாயில் செய்தனர். ஐயங்களின் கவலையும் தீர்ந்தது.

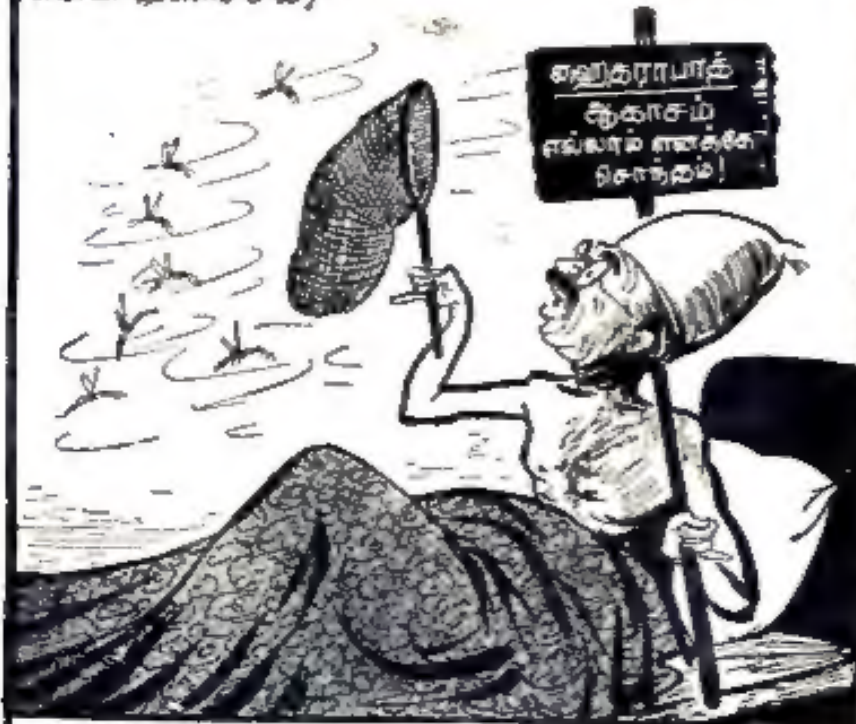
ஆனந்தம் அடைவார்கள்

கிண்டலுக்கும் காதுகளுக்கும் கல் விடுத்து கிடைக்கலாம் என்ற எண்ணத்துடனேயே ஐயங்கள் சினிமாவுக்குச் செல்லின்றனர். அவர்களுடைய எண்ணம் சிறிதொ சமயங்களில் சிறைவிலுமிருந்து. சில சமயங்களில் சிறைவிலுமிருந்தும் போகிறது. அதில் மற்றொரு தொல்லை என்னவெனில் கல் விடுத்து கிடைத்தாலும் அதை அனுபவிக்க முடியாமல் 'புயி' என்று புதைகமண்டலம் கிளம்பிக்கொண்டிருக்கிறது. மூச்சுத் திணறும்படி செய்கிறது. அத்தகைய வேதனைபிழிந்து ஐயங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக பம்மாய் மாகாண சர்க்கார் சென்ற வரையில் ஒரு சட்டம் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

சினிமா திரைப்படங்களுள் வாரும் பீடி, செரெட் முதலியன எதுவும் பிடிக்கக் கூடாது என்பதே அந்தச் சட்டமாகும். அவற்றிலிருந்து உண்டாகும் புதைகமண்டலம் ஐயங்களின் கவலையை மறைப்பதன், அவர்களின் ஆரோக்கியத்தையும் சீர்குலைக்கிறது என்றே பம்பாய் சர்க்கார் அத்தகைய சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். மேற்படி சட்டமானது பரப்பாவினுள்ள பெரும் பாண்டமயான சினிமாப் பிரியர்களுக்கும் மிகுந்த சந்தேகத்துடன் கொடுத்திருப்பதாக ஒரு பத்திரிகை கூறுகிறது. பம்பாயில் என்ன, மற்றெந்த மாகாணத்திலும் அத்தகைய சட்டம் அமுலுக்கு வராதால் அத்தந்த மாகாணத்திலுள்ள சினிமாப் பிரியர்களில் பெரும்பாலோர் ஆனந்தம் அடைவதற்குச் செய்வார்கள்.

நிகழ்ச்சிச் சித்திரம்

நிறாடும் கட்டிணைய மீறும் திந்தக் கொசுக்களுக்கு
என்ன துணிச்சல்!

“சென்னையில் தின்றுக் கூட சின் ஹஸ்பிம் லீனாகக்
கட்டிக் கொண்டு அழுவதைப் பார்க்க எனக்கு
ஆச்சரியமாக இருக்கிறது; அத்தகையவர்
பாதிஸ்தானுக்குப் புறப்பட்டு விடலாம்!”

— தவாசுதர்லாஜி.

"எதைதராயாத் இந்திய யூனியனில்
சேராவிட்டால் அதன் தனி வாழ்வு
முடிந்து விடும்!..."
— துறையாசிரியர்

துறையாசிரியர்.

நமது ரேஷியோஸ்டேஷனிலிருந்து
கின்று வெளியாக வேண்டிய
பகுதிகளைத் தயாரித்து
விட்டீர்களா?

சாஸ்திரி கமிஷன், சாஸ்திரி
உதவி கமிஷன், உதவித்
கமிஷனுக்கு உதவியளிக்கும்
மற்றும் கமிஷன்களின்
அங்கத்தினர் சாஸ்திரிப் பிரச்சார
விழாவு விழாவு போடி ஆராய்ந்து
வருகிறார்கள்!

சாஸ்திரி
சாஸ்திரி

"பெர்லின் கைவிடுவதில்லை என்று
நாய்கள் உறுதி கொண்டிருக்கிறோம்."
பெர்லினுள்ள அமைதித் தாயி.

பெர்லின்

சாஸ்திரி
சாஸ்திரி

கூடல் பொங்கியது! ஔரே புரண்டது!

இதிகாச இரக்கியங்களிலும் உடக மகா இரக்கியங்களிலும் முப்பத்திரண்டு இரட்சணங்கள் பொருத்திய இரட்சிய புருஷர்களைப் பற்றிச் சொல்பவருடையது. அத்தகையவர்களைக் கதாநாயகிகளாக வைத்துக்கொண்டு இதிகாச இரக்கியங்கள் புனைவப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய வீர பெளருஷ சாகஸச் செயல்களைப் பற்றியே உடக சரித்திரமும் அநிக மாகக் கூறுகின்றது. அந்த இரட்சிய புருஷர்களைக் அவர்கள் நிறத்த நோய்களுக்குப் பெயரும் புகழும் மேன்மையும் மேம்புகழையும் ஏற்படுத்திவந்தன.

பாக்கியம் செய்க நோய்களினே அத்தகைய முப்பத்திரண்டு இரட்சணங்களும் பொருத்திய இரட்சிய புருஷர் ஒருவர் பல துறவுகளிலுக்கு ஒருமுறை ஜனனம் ஆகினார். அவருடைய முகத்தில் காத்தி மக்களை வசியம் செய்கிறது. அவருடைய உள்மனத்தில் ஓர் அனருடைய மாக்ஷியை நோக்கிக் கொண்டு, அவருடைய வீரமும் தீரமும் ஒழிக்கவும் நடத்தையும் உயரதத் தியாகமும் பொதுதன சோதனையும் மக்களின் இதய சிம்மாசனத்தில் அவரை பற்றி வைத்து ராஜாதி ராஜராகச் செய்கின்றன.

அப்போதப்பட்ட இரட்சிய 'புருஷ' தரத் தரிசனம் செய்வதற்கு ஜனங்கள் ஓடோடியும் வருகிறார்கள். மனிக்கொள்கிறும் நான் வணக்கிறும் அனுகாமம் சைக்காமம் அனுகூலாகக் காத்திருக்கிறார்கள். அவருடைய நிருமுகத்தை ஒரு கணம் பார்த்தவுடனே பரவாமடைத்துவிடுகிறார்கள். அவருடைய குரலைக் கேட்டதும் மேய்மறத்து புனையுமென அடைகிறார்கள். அவரைப் பார்த்த கண்களும் அவருடைய வாய் மொழிகளைக் கேட்ட சைவிகளும் பாக்கியம் செய்கையை என்று கருதுகிறார்கள்.

அத்தகைய இரட்சியபுருஷர்களிடம் அநீதமானவர்கள் குற்றம் துற இரத்தம் சாதாரணமாக அது மக்களின் கண்ணில் படுவதில்லை. அப்படித் தெரிந்த போதிலும் அந்தக் குற்றம் குறைகூட அவருடைய மேன்மைக்கு

அறிதரீ என்று ஜனங்கள் காண்பார்கள். அந்தக் கூட வாழாடவும் போராடவும் தெமார விடுப்பார்கள். அந்த இரட்சிய புருஷரே "என்ஸ்டம் இத்தக் குறை இருக்கிறது!" என்று மடுத்துச் சொன்னுங்கூட, "அதென்மாம் ஒன்றுடில்லை, அவருடைய மேன்மைக்கு எதிர்த்தும் அய்விதம் சொன்னக் கொள்கிறார்!" என்று ஜனங்கள் கூறுவார்கள். "மனிதர்களைத் தெய்வமாகக் கூறுவது பெரும் பிரசு; என்னைப் போற்றுகிறீர்கள், புகழுகிறீர்கள்!" என்று அவர் சொன்னால், "அடாடா! என்ன அடக்கம்! என்ன குணம்? தெய்வமாய்த்தான்!" என்று மேலும் போற்றி மகிழுவார்கள்.

உடகத்து இரட்சிய மகா புருஷர்களின் வம்ச பாரம்பரியம் உறித்தவர் தம்முடைய தாட்டும் தாமமுடைய காலத்தில் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதும், அவர்கள் பண்புத ஜனாநாயகம் நேரு என்பதும் சொந்த வார்த்தை ஜனாநாயகத்தி் சொல்லுக்கு விசுவம் செய்திபாது ஜயமற நிருபணமாவின்.

ஜூலிமார் 24ம் நேப்பகம் 2-30க்கு ஜனாநாயகத்தி் மீளப்பாக்கம் விவரமாகுத்தித் தந்து இறங்கினார். அவர் மறுண்டரோடு வரிவாக தகராசை மண்டபத்துக்குத் திறந்த பண்டியின் சொன்னவர் என்று அறிவிக்கப் பட்டிருந்தது. தாதார் பேட்டையி் விடுத்து சொண்டர் ஸ்டேஷன் வரையில் மக்கள் மத்தியாவம் பன்னிரண்டு மணிவிரித்து தந்த காணியின் இரு புறமும் திறந்த நோடங்கினார்கள்.

முதலில் விவரமாய் ஒற்றை வரிவாக திங்கினார்கள் அப்படித் நேருவி் திங்கினார்கள், மனிதர் கூவிய அகரம் திறித்துக்கு திறியும் அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது. புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் வியாதிக்களும் பாலர்களும் உடக இனத்தாரும் பற்பல அத்தன்து படைத்தவர்களும் ஒங்குகத் திரண்டு வந்து நோயோடு நோய் போத்து திங்கினார்கள். விவரமான மறுண்டரோட்டியும் மத்தியி் ஒரு கார் போவதற்கு மட்டுமே இடம் இருக்குமாத

[illegible][illegible][illegible][illegible]

அது உண்மையிலே விருத்த உணர்ச்சி
யுடன் வெளிவந்த உண்மை வர்த
தையா விருத்தது. ஆகையாக கேட்ட
வர்களின் மனத்தில் அங்குமடையே பச்சு
பத்தி விரத்ததைய உண்டாக்கியது.

கீரீதாக்குடி கையவந்தின் கூட
விருத்த நிராண மக்களிடையிற்
பண்டா ஜனாநாசாக் தேரு. "இந்தி
யானிவிருத்த தரித்திரத்தா குழித்துக்
கட்டுவோம்! வறுமையைக் களைத்
தேறியக் கங்கைப் பூணூலாய்!"
என்று உறுதிமொழி புலகூர். "இந்த
அரிய திருப்பதிக்கு விஞ்ஞான
ஆராய்ச்சியின் உதவியை நாடு
வோம்!" என்று.

சென்னை நகர கையவின் உபராஜத்
துக்குக் கூறிய பதிலில் "வருப்பவாத
பூதத்தக்கு இனி இந்தியாவில் இட
மில்லை; மாறுமேடம் பூண்டு எந்தா
ளும் அதைத் தொகித்து முழுக்
கெண்டும்; மானா வாதம் என்னும்
பிராமையும் அடித்து விட்டதான்
கெண்டும்" என்று சொல்கிறார்.
சென்னை மானா வாதவனின் மதி
துப்பத்தையப் பாராட்டினார். "அவனே
இந்திய தொகித்துடன் எந்தப் பிரா
தையையும் சித்தியுடன்; சித்தித் து
வடக்கே குழப்பத்தில் ஆழ்த்துள்ள
எங்களுக்கு வாய் காட்டுங்கள்!" என்று
கேட்டுக்கொண்டார்.

செட்டகைய மண்டபத்தில் தமது
அருமைத் தலைவர் சாஜாஜியைப்
பத்திய அற்புதமான உண்மையை
வெளியிட்டார். "வாயிப் பேச்சின் ஒரு
மனிதர் வெளியிடும் கொள்கையும்
நிட்டலும் அவ்வளவு முக்கியமானவை
யாக; மனிதருடைய தேசமையும்
சேரமுத்தான் பரம முக்கியமானவை.
தேசமயிறும் சேரதிறும் இவை
வந்தவர் சாஜாஜி. ஆகையினால்
இந்திய உத்திர சாஜாவதின் முதன்
மைவான பத்திர அவர் வந்திருக்
கிறார்!" என்று கூறினார்.

நகர கைய வட்டையத்தில் தொழி
லாளரின் மா பேரும் கூட்டத்தில்
ஜனாநாசாஜி அருமைவான பிரா
வம் சொல்கார். "வையத் தொழிலாளி
களின் முக்கியத்தைய எங்களுக்கு
பிராண இடமில்லை. வேறு உத்தராக
இவ்வளவு பரிசைப் பிரதத்தங்கள்
சொல்லு உத்திரம் பரிசெய்து?"
என்று கேட்டுவிட்டு. "இத்தரமையத்
தில் தாக்குக் கைத்தையப் குழிப்பத்
தையும் விளக்கிக் கிருப்புகியவர்கள்
தான் தொழிலாளரின் முக்கியத்தத்

துக்குப் பரம பிராநிதன்; அவர்களைக்
கம்மா விட மாட்டோம்! அழித்துப்
போடுவோம்!" என்று உத்திர
புரித்தார்.

நதித்திப் பிராண கையவின் புதிய கட
கட்டத்தத் தித்து கையத்துப் பேசு
கையில் தமிழ் மொழியின் தொன்மை
கையையும் தமிழ் இனக்கெய்வனின்
மேன்மைமையையும் குறிப்பிட்டார்.
"நதித்தி பாதையின் அப்படியப்பட்ட
இனக்கெய்வம் குன்றுகெய்வம். மானா
துக்கு மானாணம் எப்பத்தம் கையத்துக்
கொண்டதத்த நதித்தி மொழியைப்
பரப்ப வேண்டும் எங்கெனும். அத்
தத்த மானாணத்தின் தாய் பாதையுக்கு
நதித்தி இனம் கொள்கையா விருக்கும்"
என்று விளக்கிக் கூறினார்.

செட்டகை மைதானத்தில் கூடி
விருத்த மாபேரும் கூட்டத்தில் பிரதம
மத்திர ஜனாநாசாக் ஒரு மகத்தான
பிராணம் சொல்கார். சென்னை மக்களைத்
சிக் காணாமல் பெரிதும் கைக்கிக்
கொண்டிருக்கும் விஷயத்தையப் பற்றிப்
பேசினார். "ததஜாம் இந்திய யுனி
யனின் சேரத்தேவையாகவேண்டும்; சேர
விட்டாக் கதஜாம் என்ற தனி சாஜ்
யினை இரது! அதைப்பற்றித் சத்
தேகமே கொண்டுவந்தீர்கள்!" என்று
பெரும் கூறினார்.

தம்மவர்களின் சேர புத்திராவிகள்
பண்டா தெருவையும் சந்திப் பட்டின
யும் விடத் தாங்கக் கெட்டிக்காரர்கள்
என்றும் தோ பத்தி ததும்பப் பெத்த
வர்கள் என்றும் திணத்துக் கொண்டு
விடுகிறார்கள். திணத்துக் கொண்டு.
"ததஜாம் விஷயத்தில் இந்திய சர்க்
கார் கம்மா பரிசுத்துக் கொண்டிருக்
கிறார்கள்! உட்கை ததஜாம் மீது
பேர்த் தொடங்க வேண்டாம்! அதை
விட்டு வேறும் பேச்சின் காகம் கழிக்
கிறார்களே! உத்த மோம்!" என்று
உளரிக் கொட்டுகிறார்கள். இத்தகை
யவர்களுக்கு ஜனாநாசாக் தெருவின்
பேச்சு தக்க பதிராக வரத்திறது.
"ததஜாம் மீது யுத்தம் தொடங்குதது
என்ம? உத்திர சாஜாவான விருத்
தாக் தம்மவா அதன் பேசின் யுத்தம்
கொடங்குமாம்? ததஜாம் இந்தியாவுக்
குட்பட்டது; அதனை அவ்வமானா
சத்தர மையத்திறும் இரதுவ
தவையுக்க எதிர்ப்பான். எப்பிரா
சத்தத்திராக எகையாத எங்களுக்கு
விட்டுவிடுங்கள்!" என்று.

ததஜாமின் தடக்குத் தக்கிரமம்
களைக் கட்டிக் எகையுக்கும் இரத்தம்
கொடுத்ததான் கொடுத்ததது. ஆகும்
ஜனாநாசாஜிக்குப் பட்டதாக்கும்

அப்படிச் சொதிக்காம விருக்குமா? எட்டாயம் கொடுக்கத்தான் செய்யும். எவ்வளவுதான் இந்தப் பொதித் தாளும் ஒரு அராய்வம் நடவடிக்கை எடுக்குப்போது என்னவிற பளபளம் கிளையும் சொதித்துச் செய்தன் அவ சியம். முக்கியமாக, கைதளமின் கடுக் குள் ஒரு கொடுக்கு மேற்பட்ட தளம் களுக்கு இப்போதைக் கட்டிதான் அதிகக் கஷ்டம் சர்க்கார் நடவடிக்கை யாக உண்டாகக் கூடா தம்தவா? இதையும் ஜவாஹர்லால்ஜி குத்ப் பீட்டர். கைதளம் விதயத்தில் ஜவா ஹர்லால் சர்க்கார் எட்டாயம் சரியான நடவடிக்கை எடுப்பாக்கன் என்பது திரவ்யம். அந்தச் சமயம் கரும்போது தம்முடைய கடமைகளைச் செய்ய தாம் தயாராயிருக்க வேண்டும்.

"உங்களுடைய பிரதிநிதிகள் தாய்ன், உங்களுடைய சரியான சான்றுகள் நடத்துகிறார், உங்களுடைய கார்டுகளின் குறைகளை இந்தநாடு கடுத்துக் காட்டுங்கள். ஆனால் கைத களவதுடன் தீய்ந்து விடாதிடன். இந்தியாவின் முன்போதறத்துக்காக உங்களைக் கருவோருவரும் பதேனும் ஒரு தொண்டு செய்யுங்கள்!" என்று கேட்டுக் கொண்டார். அவருடைய வேண்டுகோள் திறை வேற்றுத்து தபது தகிசிறந்த கடமைகளாகும்.

பின்னது ஜவாஹர்லால்ஜி இந்திய சுதந்திரப் போரின் ஒருபட்ட தாளி விடுத்து போது மக்களின் உணர்ந் தைக் கவந்தவர். இந்தியாவின் சுதந்த் ருக்கிக்கு அவர் எப்போது சென்றுளம் மக்கள் குறைகளமாக வரவேற்பவே செய்வார்கன். இந்தக்கு ழுங்குத் தமிழ் நாட்டுக்கு ஜவாஹர் விஜயம் செய்த போதும் அவனின் உதாரைத்துடன் தமிழ் மக்கள் அவரை வரவேற்றுக்கன்; அம்மைச் சொந்தார்கன்.

என்தும் இந்த முறை செங்கிக்கு அவர் விஜயம் செய்ததில் முன்போப் போது மக்களது ஒரு விடையும் உண்டு. மக்களின் பணைகக் கவந்த தொயத்த திகளமாக மட்டுப் அவர் திம்முறை வரவிக்கன். இந்திய சுதந்திர சர்க் காரின் பிரதம மதநிரியாய், முப்பத் தைத்து கொடி மக்களின் அதிகாரம் பெற்ற பிரதிநிதியாய் திம் முறை தொஜி விஜயம் செய்தார். எனவே அவருக்குத் தனிப்பட்ட அனிக்கவேண் டிய மரியாதையோடு அவர் கடுக்கும் உயர்ந்த சநாகத்துக்கு உரிய மரீ யாதைகளையும் செய்து அளிப்பது முறையாகும். அந்தக் கடமைகையப் பரிபூரணமாக திறைவேற்றியது பந்தர் செங்கி மக்களுக்கு தமது பாரட்டுதலை எமப்பிக்கிறோம்.

பழங்குமிழ் நாட்டின் சரித்திரத்தில்
மகிழ்வுகூர்ந்த காலக்வகச்
சரித்திரிக்கும் பெருங்கதை.

சுருதிச் சுவரம் கவலை கவலைச் சுவரம்
 குழந்தைக்கு நெட்ட மக்கள் தம் கொண்ட

வரிப் பரிசு ரூ. 15.
 வரிப் பரிசு ரூ. 9.
 (விவரங்களை பாரு)

கிழவகுமாரம்: கவலை கவலை, கிழவகுமாரம், செவ்வா. 15

பயகுசலோபரி

அனுமனுக்கு கமல்காரர், தோ தேவிக்கு வணக்கம். இராமபிரானுக்குப் பத்தியுடன் கமது அஞ்சலி. அனுமனும் தோ தேவியும் இராம பிரானுமாகத் தீர்க்கமாக ஆலோசித்துச் சரியான சமயத்தில் தோ தேவியின் கையில் கணையாழி கிடைக்கும்படி செய்து அருளி னார்கள். அகச்சுருடைய வேர்க்கத்தாத அறிந்து வால்மீகியும் கம்பமும் பொருத்த மான இடத்தில் கணையாழிப் படவத் தைப் பாடினார்கள். இந்தச் சுப சம்பவம் உங்கள் 'கவி' பத்திரிகைக்கு ஏழாம் பிராயம் பூத்தியோகி எட்டாவது வயது பிறக்கும் சுப தினத்தில் கொண்டாடு வதற்கென்ற அந்தக் காலத்தில் எட் டிருக்கிறது! இவ்வளவு தீர்க்க நிறுஷ்டி யுடன் எதர்த்தப்பட்ட அருமையான கவி யத்தை காம் பாராட்ட வேண்டியது தான்? கணையாழிப் படவச் காட்சியை இந்த இதழ் அட்டைச் சித்திரமாக வெளியிட்டுப் பாராட்டி யிருக்கிறோம். மேற்படி சம்பவத்தைப் பற்றிய 'கம்ப' தரும் காட்சியை ரசிக்கவணி அவர்கள் திரும்ப விளக்கமாகப் படப் பிரதமத் தந்திருப்பதை இந்த இதழின் உட் பக்கங்களில் காணலாம்.

அனுமனுடைய கைவிலிருந்து ஒளி வீசிய இராமனுடைய கணையாழியைப் பார்த்த கணத்திலிருந்து 'விதை யிருந்த செவியின் துயரங்கள் எல்லாம் பறர் தோடி விட்டன பத்து மாதமாகப் பட்ட கஷ்டங்களை எல்லாம் தோ தேவி மறந்து ஆனந்தகரத்தில் அமிழ்ந்தாள். இன்று முதற்கொண்டு "கவி" நேயர்கள் அனைவரும் அத்தனைய ஆனந்தத்தை அடைய வேண்டுமென்று தோர்த்தத் தீர்மானம். அளி தீரடியால் படும் கஷ்டம், அளி தோஷன் இவ்வாததால் படும் கஷ்டம், துயரிக் கண்டிராணினால் படும் கஷ்டம், துயரிக் கண்டிரோல் இவ்வாத தால் படும் கஷ்டம் முதலிய சகல விதமான கஷ்டங்களும் நம் நேயர்களை விட்டு சங்கடம்; கலாமறை பொழியட் டும்; லாஷ்டிக் கரியன் தொலியட்டும்; காடு செழிக்கட்டும்; எட்டும் கதந்திரம் வளரட்டும்; னாஜாம் சிதாங்கு ஒழியட் டும்; காலியமென காத் மகிழட்டும்!

பீனீதர்களுடைய காலக் கணக்கில் பத்து வருஷம் பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு வருஷம் என்று சொல்ல வேண்டும்.

ஒரு மனிதனுக்கு எழுபது வயதானால் எப் பாடி அந்த அபூர்வ சிவந்தியைக் கொண்டாடுகிறோமோ, அதுபரவ ஒரு பத்திரிகைக்கு ஏழு வயதானால் கொண்டாடு வது பொருத்தமா யிருக்கும். ஒரு மனிதர் எழுபது வருஷத்தில் அதுபவிக்கக்கூடிய இன்னங்களையும் இடையூறுகளையும் ஒரு பத்திரிகை ஏழு வருஷத்தில் அதுபவித் தக் களையேற வேண்டியதாகிறது.

யுத்த காலத்திலே குழப்பம் சிறைத்த சமயத்திலே பிறந்த உங்கள் "கவி" எல்லையிலா இன்னங்களையும் இடையூறுகளையும் தாண்டி இன்று எட்டாவது பிராயத்தை இனிது அடைந்திருக்கிறது. தமிழ் மக்களின் எல்லையற்ற அன்பினு தும் அபிமானத்தினுதூர்தான் இத சாத்தியமாயிற்று. 1941 ஆகஸ்டு 1உ யில் வெளியான "கவி"யின் முதல் இதழிலிருந்து இன்று வரை இடை விடாது ஆதரித்து வந்திருக்கும் என் னாந்த நேயர்களுக்கு கமது மனமார்த்த கந்தியைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

தமிழுக்கும் தமிழ் காட்டுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் எல்லாத் துறைகளிலும் தொண்டு செய்குது ஒன்ற "கவி" யின் முதல் இதழில் வெளியிட் டிருந்த கம்பமுடைய இலட்சியமாகும். அந்த இலட்சியத்தையே இளையும் என்னவரும் பிரதாமல கடைப்பிடித்து வருவோம் என்று உறுதி கூறுகிறோம்.

வேமணி ஸ்ரீ தேவிக விசுவாசம் பிண்டி அவர்கள், — தமது பெயரிலேயே 'கவி டிரபரி' என்ற இயல்பாக வால்க்கப் பெற்ற பெரியார், — "கவி" தொடல் கியபோது ஆகி கூறி யனுப்பிய அருமைப் பாடலை 1941 ஆகஸ்டு 1உ வெளியான முதல் இதழில் வெளியிட் டிருந்தாம். அந்த பாடலை இந்த எட்டாம் ஆண்டு ஆசிரிய இதழில் என்னும் மகிழ்ச்சியுடன் வெளியிட் டிருக்கிறோம். "பள்ளி களும் பக்க தமிழ்ச் பராக்ஷயம் கவி" என் னும் கவிமணியின் திருவாக்கு இது களரக்கும் அபுதமாய் சிவந்தியை எந்திருப்பது போலவே இளிய சிறை வேறும் என்பதில் ஐயம் என்ன?

ஆகஸ்டு 15உ "கவி" இதழ் இளிய கதந்திர மலராக வெளியிடுவது. அதைப் பற்றிய விவரங்களை அடுத்த இதழுக்கு வைத்துக் கொண்டுவராம்.

பகந் தமிழ்ச் கோலை

புத்தம் புதுமனங்கள் பூக்கும வன்முனைங்கள்
 தித்தம் மகிழ்த்துண்ணச் செரும—தித்தமும்
 பல்பு வளரும் பகத்தமிழ்ச் செருமையாம்
 'கல்வி' படர்த்து வருங்கள்!

[தஞ்சை நகரில் கல்வித் துறை மீதான மதவாத சிந்தனை
 காலம் 1-2-41-ல் வெளிவர "கல்வி" எனும் குறு நூல் இதழை
 துறையடி அடித்தல் படர்ப்பு மனமுதலிட்டு மனத்திடம் கல்வி
 தம் மதவாத மனத்திடத்தினை "கல்வி" பத்திரிகையின் பகத்தம்
 காலம் காலகாலம் வெளியாக படர்த்து வருங்கள்.]

கீதாடியன் கால்வாயில்
மடை காலம் கூட்டம் மேலே
ஒங்கினதி 'யிறு யிறு' என்று
போய்க் கொண்டிருந்தது. அதை
பர்வாய், ஒரு பர்வாய் தூரத்தில்
மடைகள். அவைகளில் செல்லாம்
மண் மணவென்று ஆட்களைக்
காவல் வைத்து விட்டு ஒங்கினதி
ஆர்தன். எப்போதும் இருகதை
யும் சிறந்தது போகும் கால்வாய்
இப்போது கண்டிப்பாய்க் கிடந்
தது. மறு பக்கம் பார்த்தால் பரி
மாப பர்வாய் என்று கிடந்து

பரிசீலனையில்லாம் தலை கருமெப்போய்க்
கிடந்தது.

கடைமெய்கக் குறிப்பெயர் தென்பட்டது.
கால்வாயின் கரை மீது இறந்தது அந்
தச் சிவன் பிராயம். பிராமத்துக்குக் கீழ்ப்
பக்கம் கமர் அதை பர்வாய் தூரத்திலுள்ள
மடைக்கு வர் காவலாக இருப்பது என்பதில்
கோழியும் சலாஸப் பற்றியிருந்தது. மற்ற
க்கள் அந்த மடைக்குக் காவல் இருக்க
அவ்வளவு தவறாயில்லை என்று தெரிந்ததும்
கத்தாயி மூன்றுக்கு வந்து, "என்ன,
என்னாது? இப்படிப் பதவ்துறிகிறீர்!
குறிப்பெயர்க்காரர்கள் என்ன அப்படிச்
கொம்பு முகம் வைக்கிறீர்? என் இருக்கீர்கள்
இங்கே!" என்று.

"கட வாராவது ஒருவர் இருந்தால் கல்
வது" என்றுக்கல் செல்.

"என்னத்துக்கு? வேண்டிய வேண்டாம்.
கான் தவிராக இருக்கீர்கள்" என்று கண்டிப்
பாடிச் சொல்லி விட்டான் கத்தாயி.

அவர்களும் அவனு
டைப துணிக்கலை வெகு
வாகப் பாராட்டி விட்டு
மேலே கட்டத்தார்கள்.

10 மைல் காவல்

நீண்டனய அடுத்துக் காலாய் ஓர்
 மாக கிற்றும் விவகாரத்து நிறுவில் ஐமக்
 காளம், தடிச்செய், அன்றைய தாத்மிரிக்
 குத் தவாரி செய்த புளியாஞ்சாதம், செம்பு
 ஈரவியலாகலா வைத்தான் கந்தசாமி.
 பின் பட்டாபி பலனாகைய இறுக்கி
 கன் தாக்கொண்டியைப் போட்டான்.

கல்பிகளிடம் னாதரீயமாகப் பெரி
 விட்டா ஐய் கந்தசாமிக்கு உள்நுக்குள்
 கொஞ்சம் னிளர்ந்தான். ஏனென்றால்
 நுதிரெய்யு் திரையர் இடா கதைமேயி
 கூப்பிட்டுத் தொலையில் இட்கிறது. தன்
 னிர் மெய்யிருந்து வந்ததுர் அந்த னார்க்
 காதர்கள் யாது, "யாரிதெல்லாம் தொம்
 புலம் வாய்ப்பிபாக்க; கொஞ்சமாயது
 தன்னை விடத்தான் வேண்டுந்" என்று
 வாதாடினும் என்ன செய்வது என்று
 கித்தித்தான். பின்பு வந்தது வரட்டும்
 என்று தன்னைத் தாதரீயப்படுத்திக்
 கொண்டு அவரின் கட்டியிருந்த கடிக்காதத்
 தாதரீயார்த்தான் மணி காலரை.

கந்தசாமி எயிர்வாத்தபடி ஓர் ம,
 காக்காகட்ட அந்த னாரீயிருந்து மண்ட
 யன்னிட வரவில்லை. ஐயங்கள் வயல்
 வாயிடிவ் அங்கங்கே கூட்டம் கூட்டமாக
 கின்று ஓடாக்கால் மதங்கிக் கிடந்த
 தன்னிமைய வயல்களுக்கு இறைத்துக்
 கொண்டிருந்தார்கள். இத்தமாதிரி கால்
 வாய் திரம் புரையுந் தன்னிர் தட்டுப்
 பாடு ஏற்பாடுகந்திற காலத்தில்
 மெயிருந்து மண்ட காலல் பண்ணி,
 சன்னிட சந்தைய இவ்வாமல் தன்னிர்
 கிழி கொண்டு நாவதானும் அது
 பெரிக்காதத்தவாமா காலியந்தான்.
 ஆறுந் திவியா கதொட்டி நுறு பாயில்
 காசிகளிக் துப்பாக்கி சதெந் மண்ட
 காலக்காதிக் கந்தருத் துணியாக அதுபி
 விருக்கிருர் அவ்வாய் அயிலை போந்து

வருவார்கள்; பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற வாதையத்தோடு இருந்தான்.

மாமா ஐந்தரை மணிக்கு மேல்தான் கைரயிது ஆன் கட்டாட்டம் ஏற்பட்டது. மைட காவலில் கண்டு அவர்கள் ஆர்சரி வப்பட்டார்கள். ஓசிருவர், "ஐயாவுக்கு எந்த ஊரு?... நம்ம... நம்ம... எங்கே கிழே போய்ச் செல்போவது! மகியில் தான் மஞ்ச கொஞ்சங்கூடக் கையியியே!" என்று தங்கள் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார்கள். கத்தராரி அங்கம் போனிலும், உடியமட்டும் குதர்சியூர்க்காரர்களிடம் அறிமுகம் பிச்சு வைத்துக் கொண்டுக் கூடாதென்பது அவன் எண்ணம்.

பொழுது மகியாவில் புருத்தவிட்டது. அந்தச் சமயத்தில் கைரயின் கிழக்கே விருத்து ஒரு பெண்—கமார் பதினெட்டு வயசு இருக்கலாம்—தலையில் புதுதுக் கட்டோடு வந்து கொண்டிருந்தான். சிறு கறுப்பாறுதும் பண்பணப்பரையமேனி, மத்திரான் வெயிலில் பிள்ளுன்னிப் பாய்கிறதைப்போலக் கண்கள் அங்கும் இங்கும் பாய்ந்தன. காட்டு வழங்குப்படி கையை வடித்துப் 'பாய்படம்' என்ற கையைப் போட்டுக் கொண்டு வந்தான், கைதக் குத்தி அழகை வெளியில் எம்மல் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். அதற்கு ஏற்றமானினை வயது பக்கத்து மூக்கில் வெள்ளைக் கை அலகு மூக்குத்தியும் போட்டிருந்தான். குதத்தில் ஓர் அட்டிகையைத் தவிர வேற ஆபரணம் எதுவும் இல்லை. கட்டி விருத்த சத்தரிப் பூர் போயும், தாமஸ் சிறு

ஜாக்கெட்டும் அவளை என்னுடைய எடுத்துக் காட்டினார்.

இவ்வளவையும் அவன் தன்னைத் தான் மூர் செல்வதற்குள் அவன் கண்களினின்று விட்டான். அவன் போய்க் கதை ஓரத்திலுள்ள ஒரு வீட்டினுள் நுழைவதையும் கண்டான். கொஞ்ச நேரத்துக்குள் ஒரு செப்புக் குடத்தோடு நிரம்பவும் கிழக்கு கோக்கி வந்தான் அவன் வந்தவன் மரதவர்க்குப் போய், "ஓதினா! மடை காவலோ! சரித்தான்; எந்த ஊரு உங்களுக்கு!" என்று கேட்டான். அவன் குற்றமும் எதிர்பாராத வகையில்,

குதிர்த்துப் பெண்கியின்கள் போய்க்காதவர்கள் என்றும் படுதண்ச்சல் உள்ளவர்கள் என்றும் எதற்கும் அஞ்ச மாட்டார்கள் என்றும் அவன் கேள்விப்பட்டதெல்லாம் அதற்குள் மறந்து போச்சா, என்ன? ஆகையால் அவன் ஒன்றும் அவனிடம் போனிலும்,

அவன் வாய் நிறக்காததைக் கண்டு அவருக்கு ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. ஒரு தினசரி பார்வையாளர் சூழ்ந்தி எந்திது விட்டு அவன் குடத்தோடு ஓர் ஒய்யார கடை கட்டிப் போனான். சற்று நேரத்துக்குள் மெய்தரி விருத்து குடாம் தன்மன்குமார் மெய்தரி கோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான்.

வந்தவன் அப்படியே போமல் போவான் என்றல்லவா அவன் எதிர்பார்த்தான்? அதுதான் இங்கு. நிரம்பவும் அநே இடத்தில் சின்று கொண்டு, "இப்போ மணி என்ன ஆக்கினது கொஞ்சம் கோல்வ மாய்மங்களை?" என்று கொஞ்சம் குதலில் கேட்டான், இருப்பில் குடமும் ஒரு பக்கம் சாய்ந்த தலையுமே!

கத்தராரி மிரண்டு போனான். - இருந்தாலும் விருப்பு வெறுப்பு இவ்வளவான் போல், "ஆதார மணி ஆயது" என்று பதிலிறத்தான்.

"அது சரி! அதென்ன, என் அப்போ கேட்டதுக்குப் போமலே இருக்கீங்க?" என்று இன்னொரு கேள்வியைப் போட்டான். அவன் மிக தலக்கிது விட்டது! "ஓ, அதுவா! மேலே மடைகாவலுக்கும் அங்குக்குக்கும் போனவர்களுக்கும் தன்னின்கள் கிழே நிரப்பின்கள் என்விறதைப் பத்தி போனா பண்ணக்கிட்டு இருத்துட்டேன்!" என்றுக் கொஞ்சம் தாழ்த்த குதலில்,

"சரிதான், என் என்னமோ சினைக் கட்டென்! ஆனால் பார்த்தால் எல்லாம் இருக்கிறதே, ஒரு வேளை கரது தெ மக்தியென்று சினைக்கட்டென்!" என்று கொண்கிட்டு, விட்டைப்பார்த்தத்குடும்

நீர் தனும்ப வேகமாய் கடந்து போனான். கந்தசாயியா ஊர் பேர் தெரியாத தன் னிடம் அந்தப் பெண் பேசுவதைத் தப் பார்த்தால் அவளுக்கு எவ்வளவு துணிச் சல் இருக்கவேண்டும் என்று பிரமித்துப் போனான்.

அதற்குள் அவன் இரண்டாம் குடம் தண்ணீர் எடுக்கத் துருப்பையும் வந்து கொண்டிருந்தான். வடிக் தவன் இப் போதும் அவன் அருகில் வந்து, "இங்க இவங்கைச் சீமைச்சிலருத்து எப்போ வந்தீங்க?" என்று கேட்டான்.

இது அவளை நிரூபகமே தாக்கவாசிப் போட்டுவிட்டது. 'என்னடா இது! இவ னுக்குத் தன் விஷயம் எப்படித் தெரிக் தது?' என்று ஆச்சரியத்துடன், "என்னம்மா, அப்படிச் கேட்டால்?" என்றான்.

"இவ்வே, நீங்க சட்டையுமே போட்டுக் கிட்டு, கையிலே கெடியாறலும் கட்டிக் கிட்டு இருக்கிறதைப் பார்த்தோ, இப்பத் தான் கொளம்பி வலுத்து வரக்கு வந்து சிமிட்டிக்கிட்டு இருக்கேப்போவத் தெரீ யுது!" என்றான்.

இது கந்தசாயியை அடிவொரு தளர்த்தி விட்டது. எதிர்த்து ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. மறுபடியும் தன் கொழைப் புத்தியை கொத்து கொண் டான். இவனிடம் பேச்சு உதவாது என்று எண்ணினான். ஆனாலும், 'சரி தெரவித்து போனான்' என்று நினைத்து, "வந்து முடிவு வராகுது!" என்றான் கம்பிய குரலில்.

"சரிதான்!" என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு சிங்காச ஊட கடந்து சென்றான் அந்தப் பேசுவாதவன்!

2

நின்றுகக் கருக்கலிட்டுவிட்டது. கால் வாயில் இடை முறித்து கிடந்த தண்ணீ ரெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து வேகாக ஓட ஆரம்பித்தது. மேலே போனவர்களைப் பற்றிக் கந்தசாயிக்கு அவ்வமதிப்பு உண் டாயிற்று. மண்டலாளை வேல்வாங்கென்றுக் அடைத்து அணைக்கட்டிலிருந்து தண் ணீரை மடக்கிக் மேலே விட்டிருக்கிறார்கள்; இனிமேல் மேலே உள்ள மண்டலத்தில் காவல் இருப்பவர்களை ஐரக்கொண்டவாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டான்.

வரவரக் கால்வாயில் தண்ணீர் பெரு கிற்று. பின்பு தங்கும் நுதையுமாய் வரவாயிற்று. சிழவாளிலும் நிலவு கால் வீச ஆரம்பித்தது. அந்தச் சமயத்திலே குறிச்சியுரைச் சேர்ந்த ஒருவன் அவர்க ளுக்கு, "என்ன அண்ணே, மண்ட

லாவா? தண்ணீர் அடிச்சித் தள்ளிக் கிட்டு வராப்போய இருக்கே!" என்றான்.

"ஆமாம், சிறு போய்ச் சேர வேண் டாமா? காணக்குவனத போலச் சேரவில்லை யானு பவீர் போனதென்று மறு போழைப்புத்தான்!" என்றான் கந்தசாயி.

"சரிதான், கொஞ்சம் திப்பெட்டி கொடும், பீடி பத்த வைக்க!" என்று கந்தசாயியிடம் திப்பெட்டி வாங்கி ஒரு தண்டு பீடியைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு மேலே போ ஆரம்பித்தான் அது.

"என்ன அண்ணே, இந்த மண்டலிலே தனிமாவா இருக்கே? கூட ஒருத்தர் இருந்தா அவ்வா யிருக்குமே!" என்றான் ஒரு மாதிரியாக.

"ஏன் தம்பி, அப்படிச் சொல்றே? குறிச்சியுர்க்காரர்கள் என்ன புனியா, சிங்கமா?" என்றான் கந்தசாயி விட்டுக் கொடுக்காமல்.

"அதுக்குச் சொல்வீன அண்ணே, இந்த வில்வ மாத்திலே ஒரு மோகினி இருக்குது!"

"அது என்னப்பா, மாத்திலே மோகினி இருக்குது என்றோ?"

"மோகினி இவ்வே, மோகினிப் பிராக! அது கொஞ்சம் சேட்டைக்காரப் பிராக!" என்றான் சாவதானமாகக் குறிச்சியுர்க்காரன்.

கந்தசாயிக்குத் 'நித்' என்றது. அவன் இவங்கைப் பிடுக்கும்போது பிராக களைப் பற்றி அதிகம் கேள்விப்பட் டிருந்தான். ஆலே 'மோகினிப் பிராக'

என்றதும் அவன் கேள்
ளிப்பாட்டிருந்த விஷ
யங்கள் எல்லாம் பளிச்
சென்று தோன்றி அவ
னுக்கு உடுக்கத்திதத்
கொடுத்தன.

இந்ததாலும் துணிவை
இழக்காமல், "அப்
படியா! எல்லாவது
காலமாய் இந்த மரத்
திலே அந்த மோசன
இருக்குது!" என்று
கேட்டான்.

"இப்போதான் — ஒர்
எழெட்டு வருஷ காலம்
இருக்கும். இந்த கிவ்வ

மரத்துக்கும், அநேக கனத்து மேட்டிலே
கீக்குமே பனிமரதான். அதுக்குப் பாய்ச்சல்
இந்த காரிலேயே போதக்க போண்ணுதான்
அவன். தெவகர்மாண்டா பேரு. இவ்வுட
யின்மகத ஓரந்தத்துக்குக் கட்டிக் கொடுத்த
துப்பாட்டாக. அதனுலே அதற்கு ஓர்
கருத்தமாய் போகக் கூடிக்கொருதகம்
கட்டினவங்கடச் சண்டை போடும். தரு
கான் ராத்திரி அந்தக் கனத்துமேடு
இல்லை — அங்கே, அந்தப் புளா மரத்துக்
குப் பக்கத்திலே துடி-கடிச்சிக்கிட்டு கிண்
னுங்க. இந்த மாதிரிதான் கன் ரீகா
கெளச்சம். ஏதோ எப்போதும் போகச்
சண்டை வந்துதாங்காட்டியா — அந்த
மடைவன் காது அடி அடிக்கப்பட்டான்.
அவ்வளவுதான்! தடுக்குன்னு ஓடி வந்து
இந்த மடைவியாருக்கு வாய்க்காலிலே
கிடந்த கிடங்கிலே விழுந்துச் செத்தப்
போகக்! அதிலொருது ராத்திரி நெரு
விலே இந்தப் பக்கமா கை வாய்க்கும்
கொஞ்சம் அச்சத்தான். இன்னிக்கு
தெரிந்த போய்யின்காங்கலாய் பாய்த்தா
அது 'அச்சம்—தங்கச்சி'ன்னு கப்பிட்டுக்
கிட்டு இருக்கு.....!"

அந்ததான் கன்னுக்குள் ஏற்பட்ட
அதிர்ச்சியைக் கொஞ்சங்கடக் கட்டிக்
கொண்டவன். ஒரு பீடிமாய் எடுத்துப்
பற்ற வைத்துக் கொண்டான். குதிரி
துக்காணுக்கும் ஒரு பீடி கொடுத்தான்.
பீடியைக் கண்டதும் உதிராக
மாய் மோசன கொள்வ ஆரம்பித்தான்
குதிரிதுதான்.

"பாய்சன் அண்ணா, ஒரு கான்
ராத்திரி பத்துப் பதின்னா மண
கமாய்க்கு வயதாக்குத் தண்ணி அடைச்
கிட்ட மாய்ப்பிவயத் தோளிகே போட்
டுக்கிட்டக் கதை கதிரா வந்துக்கிட்டிருக்
கேன். திரின்னு ஒரு போண்ணாரு
வம் 'அதுக் சலுக்'குன்னு என்ரு. என்ரு
கடத்து போச்ச. அப்போதும் இப்படி

கிரா மோசனத்தான்.
ஆறு மெய்க் கட்டத்
திலே கிரா மனாருவி
மனாருவி அடிச்சிக்கிட்டு
புருத்தது. எவர்க்கு
சுட்குன்னு அசாமி
யா குன்னு தெரிஞ்சு
போச்சு. மம்பட்டி
கேதே மாயிலே இருக்
குதா? கிட்ட வச்சா
பாத்தக் கிடவாய்னு
கிச்சாமல் வந்துக்கிட
புருக்கேன். இந்த மனா
கிட்ட வந்துதான்
தொழிக்குன்னு அரு
சத்தம் கேட்டுவது. அவ்
வளவுதான்! அப்போதும்

அந்த உருவத்ததைக் கணங்கில. கான்
பாட்டிலே கிச்சாமல் பொய் கன்கிட்ட
போனதும் மென்னமாத் துறம்பி மடை
வைய் பாத்தா, மடை மேலே கவ்வா
கொச்சணமாய் பட்டவா ரகின்கை
எல்லாம் கடுத்திக்கிட்டு ஒரு கவ்வாய்ப்
போண்ணு மாதிரி அது கிச்சாத்து
கிட்ட இருக்கு! எவர்க்கு அட்ப்புப் பிடிச்
கட்டுது. கெதே ஐட்டுமே போய்ப் படுத்த
வந்தான்! துறங்காள உடாதகாய்ச்சல்.
அப்படிப்பட்ட மரத்க்கும் 'அவன்!.....
அவர்க்கு கெத்திலே பாக்குமோசன போய்ப்
இட்டம். 'கண்ணா! இருக்குதா?—
கண்ணா! இருக்குதா?'ன்னு 'ஆன்
ஸ்டம் கேட்டு வந்துக்கிட உண்டு."

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அவன் போய்
விட்டான். மணி அப்பத்து பத்துக்கு
மேயாய் கிட்டது. கதிரிதுது 'கப்பி'ப்
என்று அடவிலே விட்டது. கத்தலாய்
எழுத்து மனா வழியாகக் கிடுவதாயது
தன்மையிற் போகிறது என்று கெனித்
தான். பதியன் கண்டமே விட்டதால்
கொண்டு வந்திருந்த புளாய் சாதத்தை
அவிர்ந்துச் சாப்பிட்டான். பிடி ஒரு
பீடியைப் பற்றுவதைக் கன்கொண்டு துமக்
கொத்தின் மீது கிச்சாத்தான்.

சாப்பிட்ட மயக்கத்தில் துப்பர் கண்
கிரா கழற்றத்தாய் சேத்துது. இருந்தா
தும் துக்கத்துக்கு இடம் கொடுக்கக்
கூடாதென்று மறுப் பீடிப் பீடியைக்
கவ் கொல்லமானான். அன்று குடிவதன்
மனகக்குப் பீடிக்காதபடி. காதலாய்க்
கடத்து வருவதைப் பத்திரி கித்திதான்.
மாதிரயல் ஒரு பீடிக்கிரிப் பெண் கெது
வதெதிரே வந்திடுதா. தாய்க் குன்! இப்
பீடித் துறவன் கத்து பெரிய கதை
கொண்டான். இவ்வப்பற்றி அவனுக்குப்
மலமாய் சந்தை ஏற்பட்டது. 'மடை
கவ்வகாதன் எப்படி என்று கவ்

தலை வந்தவனாக இருக்கப்படாதா? பிராகக் கதை சொல்லக் காரணமென்ன? உண்மையாக அப்படி ஒரு யோனியப் பிராக அங்க இருக்கிறதா? அங்கு கவிநு திரித்தாயா? அங்கு கவிநு எமயத்தில் மனடப் பங்கை புரையெழும் தூக்கத் தண்ணீரைக் கொண்டு யோய் அட்ட உய்.....?"

இப்படியாகச் சிந்தித்த வண்ணம் கொட்டு கொட்டு என்று விழித்துக் கொண்டிருந்தான் காவல் கந்தையாமி.

3

சூற்று நேரம் கழிந்தது. தலை அதிக மாகக் கவல்க ஆரம்பித்தது. கொஞ்சம் தலைமயக்கம் சாய்ந்து வருத்திருக்கலாம் என்று எண்ணித் தலைக்கு காரமாதக் கதைய எழுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

படுத்த ஒரு தூக்க நிலையம் இருக்கும். அங்கில் பாடியுடல் கூடாது என்ற எண்ணம் வந்து இருக்கிறதா? புரைய மாக அகலுக்குத் தூக்கம் உறவிக்க, அப்போது 'மயக்கம்' என்று மருசுத்தம் யோசனை செய்தது. எக்குறி நிழலமாக இருக்கிறதாம் அந்தச் சத்தம் அவன்மையில் உள் உறவுப் பட்டது. உண்ணித் தூக்கம் இருக்கிற கொண்புருத்ததான் திறக்கவும் முடியவில்லை. உண்ணித் திறக்க முடியு கிருன் : ஆனால் தூக்கம் உண்ணி அடித்து கிறது. இப்படி மட்டுமே கொண்புருக் கையில் மூர் கருவம் கிறது. அவன் தலை மார்பில் பாரபம் நின்று கொண்டிருக்க தது தெரிந்தது. கீழ் கொண்புருப் பட்டப் பாகம் பாகம் காக்கித் கொண்டிருந்தது. அந்தாறு மார்புக்கொருங்கு காணின் பிறகு 'கம்' என்று அடித்தது. கொண்புருக் கொண்புருக் அகலுக்குத் தூக்கம் தலை அடிப்பித்தது. ஆனால் வருத்தம் 'அது மார்பில்' என்று பார்த்ததே குணிக்கக் கூடா காவல்.

ஒரு சமயம் தூக்கத்தில்தான் காவல் காணின் பார்ப்பம் என்று நினைத்து கூடம் அபக் கொண்புருப் பார்த்தான். காவல் தான் இருப்பதாகப் பார்த்தது. மின் எண்ணடா இது என்று கண் விழித்துப் பார்த்தான். தலைமயக்கம் நின்று கொண்டிருந்த உருவத்தைக் காணவில்லை!

கூடின் அகலுக்கு கொண்புருக் கொண்புரு. மார்புக்காவல் கொண்புருப் பார்த்தான். மனக்கவல்கு படுத்திருந்தான். புரையப் புரையாகப் படுத்தான். இப்போது கொண்புரு தூக்கம் தான் அந்த உருவம் வருத்தது. கந்தையாமிக்குத் தெரி நின்று கந்தையாமி எண்ணம் ஒன்று கூடியது. "யார் அது?" என்று கேட்டு விட்டான்.

“காந்தான் கெங்கறமா!” என்று பதில் வந்தது!

“என்ன அது? பேர் கெங்கம்மாவா!” என்று வாய் உளறிய வண்ணம் அடித்துப் புரண்டுக்கொண்டு எழுந்த உட்கார்ந்தான் கந்தசாமி. கூர்ந்து கவனித்ததில் மாகியில் அவனோடு பேசிய பெண் மதுரிகியே தோற்றம் இருந்தது.

“என்ன, உன் பேர் கெங்கம்மாவா? நீஜமாகவா!” என்றான் கந்தசாமி மீண்டும் கடுக்கத்துடன்.

“ஆமாம், நீஜம்மாத்தான்! கெங்கம்மா தான்!” என்றது அது சாவதானமாக.

“இந்த இருட்டிலே தனியாக ஏன் இங்கே வந்தே.....?”

“வந்தேன்.....எனக்கு என்ன பயம்? பகலும் ஒன் லுதான், இரவும் ஒன்னு தான்! நீங்க தாங்குறீங்கனா, எழுப்பக் கூடாதுன்னு இருக்கீதன். உங்கலிடம் சில சேதி பேசணுபு.....ஹும்..... வெத்திலை பாக்கு வேணது இருக்கு..... கண்ணாம்பு இருக்குதா, உங்கலிடம்?”

‘சரி! இப்போது சந்தேகமே யில்லை. இது அந்த வியவ மரத்தில் இங்கும் மோலினிதான். அவன் சொன்னது போல இது கண்ணாம்பு வேறே கேட்டு விட்டதல்லவா?’ என்று மிரண்டு போய் விழித்தான் கந்தசாமி. எழுந்த ஊரைப் பார்த்து ஓடலாமா என்றுகூட அவனுக்குத் தோன்றியது. இருந்தாலும், “கண்ணாம்பு என்னிடம் ஏது?” என்றான் மெதுவாக.

“சரி, கண்ணாம்பு இவ்வாவிட்டால் போகுது. உங்களைப் பார்த்த பிறகு என் மனசு கொஞ்சம் ஆறதல் அடைஞ்சிருக்குதே, அதுவே போதும், எனக்கு!..... ஹும்.....அதோ பாருங்க, கைத்து மெட்டியே நீக்கும் புதிய மரத்தை.....!”

கந்தசாமியின் உடம்பு ‘வெடவெட்’ என்று கலங்க ஆரம்பித்தது. காக்கு அடியோடு வரண்டு போயிற்று. அவன் வெகு வேகமாக மூச்சு விட ஆரம்பித்தான்.

மோலினி மெதுவாக சொல்லிற்று: “இங்கே யிருந்து அங்கே அஞ்சு பாய்ச்சலில் போய் விடலாம். அந்தப் புதிய மரத்திலேதான் என் வயலிருக்கு. இந்த மடை பாசனம். வயலுக்குத் தண்ணீர் கல்லாப் பாய்ந்து ஒரு மூசைத்துக்கு மேலாகுது அதக்குள்ள தண்ணீர் தட்டுவந்து தொலைக்குது. அந்த வயலைக் கொண்டு தான் என் ஜீவனம் கட்டுக்குது!”

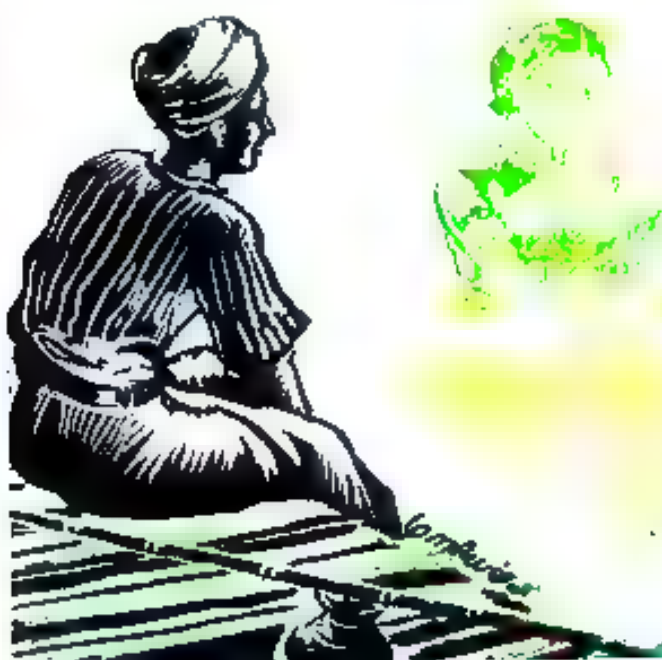
அவன் ஊமைபோல ஏதும் பேசாமல் கடுங்கிக் கொண்டிருந்தான். இன்னும் அது என்ன செய்யப் போகிறதோ என்ற நிலில் அவனைக் கிடுகிடு வென்று ஆட்டிக் கொண்டிருந்தது.

“என்ன, காள் சொல்வது உங்களுக்குக் கேட்குதா? நடுத்த மடுத்த ஒன்னும் சொல்லக் காணோமே! என்னடா, இந்தப் பொண்ணுக்கு இவ்வளவு துணிச்சல்; கஞ்சைமத்தியே வந்து கதை பேசு குறென்னு போகிக்கிறீங்கனா? என் கதையைக் கேட்டால் உங்களுக்குத் தன்னாலே இரக்கம் உண்டாகும். அப்படியும் உண்டாகாமல் போனா இந்த மடைவிலே விழுத்து சேத்து வைக்க வேண்டியதுதான்!” என்றது அந்த மோலினி கண்ணைக் கசக்கிக்கொண்டு.

இப்போதுதான் அவன் மனசில் இன்ன தென்று விவரிக்க முடியாதபடி ஓர் உணர்ச்சி உண்டாயிற்று. சந்தேகம் துனியும் இல்லை; அவன் ஒரு மோலினியைப் பிரகடன்தான் பிசிக் கொண்டிருக்கிறான்!! ஆனால் அடுத்த சீமியும் அது என்ன செய்யப் போகிறது என்று அவனுக்குத் தெரியாது.

இந்த நிலையில் துனியை இழந்தால் போச்சு காரியம் என்ற எண்ணத்துடன், “நீ ஏன் சேத்து வைக்கப் போறே? உனக்கு என்ன கேடுத்து போச்சு?” என்று கேட்டான்.

“இப்போதுதான் உங்களுக்கு மனசு திரும்பிச்சே! வேண்டாத கல்யாணத்தைப் பண்ணி கிட்டா யாருக்கு என்ன லாபம் சொல்லுங்கோ? மனசுக்குத் துளிக் கூட

இங்஁டம் இல்வரத ஓருத் தரிசுக் கட்டிக் கொண் ணுக்ருது போச்சுதானுல், இங்஁ட மடையிலே வ ிழங்கு சா஁தெதைத் தவிர வேறு ஏதாவது வறி இருந்தா அ஁தையும் சொல்லுங்கா!" என்று கேட்டது.

"஁றாம்!" என்று ஓரு பெருமூச்சு விட்டான் கந்தசாமி. என் னாத் தைச் சொல்லு஁தெது? அவன் உடற்புதான் வெள்ளக் காடரல் வெர்த்தது! இங்஁தச் சம

யத்தில் அங்஁தக் 'கெங்கம்மா' எழுங்஁து அவனுக்குச் சற்று அருகில் வங்஁து உட் கார்த்தது. அது எழுந்தபோது அது ஁றுடைய பாதங்கள் உற்று கோக்கி஁றுன் ஁ந்தசாமி. பேய் பிரகககளிள் பாதங்கள் த஁ரையில் தேரயாது என்று அவன் கேள்விப்பட்டிருந்தான். ஁றுல் ஁லவ ஁வனிச்ச மாகையால் பாதங்கள் த஁ர யில் பட்டதா. இல்லவா என்பதைச் சரியாகக் கவனிச்ச முடியவில்லை.

"தரிசுக்கு மேல் வெண்ணம் போய் விட்டது; இ஁ரிமல் என் ஁ போனல் என் ஁, ஁றும் போனல் என் ஁?" என்று ஓரு பழமொழி சொல்லுவார்களின, அம் மாதிரி ஁விவிட்டது அவனுடைய ஁ரி஁மை. அதற்கெ஁றும் போல் 'கெங் கம்மா'஁ம் அவனை வி஁வர யில்லை. அது அருகில் வங்஁து உட்கார்த்துக் கொண்டு மேலும் போ ஁ரம்பித்தது.

"இதோ பாருங்க! சாய்க்஁திரம் உங் களைப் பார்த்ததிலே யிருந்து எப்பிரா இருட்டும், இருட்டும்஁று காத்துக்ெட் ஁ருந்தேன். உங்களை என்஁க்கு இவங்கை வி஁விய தெரியும். அதுதான் இவங்கை வி஁வருந்து எப்பிரா வந்திருக்க ஁ன்று கேட்டேன்! கொ஁றும்பு, கொ஁ம்பட்டி, ஁சீன்பாத் ரோட்டுச் சக்஁திலிலே வ ஁ங்கன் குடியிருந்தாம். ஁ங்க அக்கச் சக்஁தெருவி஁யிருந்து அங்஁த வெண்ணக் கரான் விட்டு஁ருதுப் போயிருகா! தி஁ம் கான் உங்களைப் பார்த்தக் தவறமாட் ஁டன். அப்படியி் பார்த்த உங்களைத் தி஁ரி஁று இங்஁த இடத்திலே பார்த்த ஁ம் என் ஁ ம஁சிரி஁ என் ஁னென் ஁ என் ஁ன மெல்லரமோ வந்தது....."

"அப்படியா! அதுதானே பார்த்தேன்! ஁றாம், ஁ங்கன் எப்பிரா இங்஁ ஁ருக்கு வந்திங்க, கொ஁றும்பிலிருந்து?" என்று ஁ச்சரியத்துடன் ஓரு ஁கவி 'போட்டான்' கந்தசாமி, ஁னெனில்

அவன் கொ஁றும்பில் மேலை செய்த கொண் ஁ருந்த இடத்தையும் குடியிருந்த இடத் தையும் காக்காக்கச் சொல்லி விட்டதில் அவ ஁றுக்கு ஁ரு வித மயக்க ஁ம் பயத்தெனிலும் ஏற் பட்டது. இருந்தாலும் பேய் பிரககன் என் ஁ தான் சொல்வாது?

"எங்க அப்பன் என் ஁ மட்டும் ஁ருக்கு அனுப்பி வர்கட்டெது. ஁தாவது, எங்க அப்ப ஁றுட்ட தக்கச்சிபுள்ள

஁ருத்தன் இருக்கான். அங்஁தத் தடியனுக்கு என் ஁க் கவியா஁ம் பன்னிக் கொடுக்க என்஁க்குத் துணையா அப்பனைப் பெத்த பாட்டி மட்டும் இங்க வந்திருக்கா. அங்஁தத் தடியனை ஁ரி஁ச்சா வே பயமா யிருக்கு. அவரினுட் போக்கிரிக் கிராப்பும், ஁ண்டாக்கட்டும்—஁றுய்ய, சடுக்கலில! அவளைப் பத்தி அங்஁தச் ஁ழனி விட்டா கொல்வப் போனல் 'அத்தை புள்ள ஁சாசியாட ஏதாவது சொன்று ஁கட்டுக் கொடும்஁று! எங்க அப்பனுக்கும் அம்மைக்கும் ஏத்தரிவா கடியாசரி எழுதிப் போட்டுட்டேன்; பழில் இல்லை. இப்படி இருக்கு சங்கதி. அங்஁தப் புனியமரத்தடி உலக கான் பயிர் செப்திரன். அதுக்கிர கண் ஁ பாய்ச்சி மாசம் ஁ண்ணுக்கு. மத்தவங்க ஁றுடையிலிருந்து தன் ஁ இறைக் கிருங்க. கான் என் ஁ பண்ணு஁வன்? என்஁றுட வயல் மாத்திரம் தான் கால்ஞ்சி கண் ஁ பறந்து ஁டருது!" என்று சொல்லிவிட்டுக் கண்ணத் தடைத்துக் கொண்டது அங்஁தக் கெங்கம்மா!

இதெல்லாம் உண்மைதானா என்று கந்தசாமிக்குப் பேரிய மயக்கம் ஏற்பட் ஁து. இன்னும் ஁னயோடுதான் இருக் கிருமா என்று தொடைபைக் கிள்விப் பார்த்துக் கொண்டான். க஁வு இல்லை; க஁வுதான். அவளை ஁ன்றாட உற்றக் கயனித்தான். சந்திரம் இல்லை; மாலை யில் தன் ஁ருது விள்ளியாசமாக வார்த் தைவாடிய பெண்ணைப் போலவே பட்டது.

"஁றாம், உன்஁க்குப் பயமாக இல் ஁லா? இப்படி ஁ரு சாமத்திலே பயமில் ஁மம் வந்திருக்காயி! யாராவது உன் ஁ைப் பார்த்து விட்டால்.....?"

"இங்஁த்குறிச்சிபுள்ளார்கள்தானா? சத்தப் பயந்தால் கொன்னிகன்! கான் ஁ண்ணுக்கும் பயப்படுவது ஁டையாது.

எத்தனையோ ராத்திரி தனியே இங்கே வந்து அழுதுவிட்டிருந்திருக்கேன். யாரோ ஒருத்தி ரொம்ப வருஷத்துக்கு முந்தி இந்த மண்டலமே வந்து விழுந்து விழுந்து சேத்துப் போயிட்டானாம். அதுமாதிரி எங்கேயும் சேத்துப் போகிறது என்று கூசுகிறேன்! மேண்டலதலையாக கட்டிக்கொண்டு யாராவே மராமுக்க முடியும்.....?" என்று சொன்னிவிட்டுச் சென்று விடுவதற்குள், பின்பு மேலும் தொடர்ந்தது, "நீங்கள் எங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய புண்ணியம் இதுதான்: என் வயதானாக்குக் கொஞ்சம் மனடையைத் திறந்து தண்ணீர் விடலாம். இப்போது அடிக்கிற வெப்பத்தில் இன்னும் தேண்டு வராதெனிடால் பயிர்கள் தயங்கிப் போயிடும்!" என்று அழைப்பைக் குறிப்பாகச் சொன்னது.

கந்தசாரிக்கு ஏற்பட்ட திடுக்கிடாது இது போல தம் சங்கடமாகவும் போய் விட்டது. உண்மையானபடியே அவன் வாழ்ந்த தண்ணீர் மென்மோ, அங்கு ஏதாவது கபாட மண்டலமாக என்று ததவதத்தான். 'அவன்' இருந்த நிலையில் கொஞ்சம் விரிசுப் போய் வந்த பெண் எப்போது உண்மையாக இருக்கும்போல் பட்டது. அது உண்மையாக இருந்தால் அவன் உதவி இல்லாத பெண் தான். தண்ணீரோ கைகால் இருக்கையிலும் பெருமில் போகிறது. கொஞ்சம் தண்ணீர் திறந்து விட்டால் யாதும் இங்கே என்று எண்ணியவனும், துடிக்காததன் காரணமாக இருந்து போய் மனம் வலி கொஞ்சம் திறந்து வைத்தான். வெக்கியவாளுக்கு மராமு முடியாத சந்தேகமும், தண்ணீர் தன் உயிர் தன்னை வேறு எங்கேயோ போகிறது என்று பார்த்துவிட்டுத் திரும்பவும் வந்து பழைய இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

இந்தச் சமயத்தில் மேற்கே கரைத் திருப்பத்தில் ஆள் அங்கமும் வந்தது. வெளிச்சமும் தெளிந்தது. "கெட்கம் மர, அபொ பாரி! கிட்டமாகச் சங்கட வாராய் போய் தெரிவித்து!" என்று, கொஞ்சம் விதானித்த பிறகு அவர்களை நோக்கி வருகிற போலீஸ்காரர்கள் என்று கண்டு பிடித்தான். அன்று இன்னும் அபத்தி! அந்தப் பெண்ணையும் அங்கு பார்த்தால் அவர்கள் என்ன விசைப்பார்கள்? கிரவு

வேறு பட்டப் பள்ள ரோகக் காரிக்கு கொண்டிருந்தது. போலீஸ்காரர்கள் கொஞ்சம் வந்து விட்டார்கள். அவன் திரும்பிக் கிராமத்துக்குப் போகிறது என்றாலும் அவர்கள் கண்ணில் படாமல் போக முடியாதது. ஆகையால், "கெட்கம் மர, போலீஸ்காரர்கள் நோக்கி வராமல், நீ என்ன செய்யப்போறே?" என்று மிகவும் பதட்டத்துடன் கேட்டான்.

"நீங்கள் தன்னாலும் பவப்பட சதிங்களுக்கு! இதை, கம்ப லிங்கமரம் இருக்குது!" என்று சொல்லி வண்ணம் பார்வையிட்டு அந்த விவரமரத்தில் ஏறி மறைந்த கொண்டான் அவன்.

கந்தசாரி அந்தச் சமயத்தில் போய்த் திறந்து வைத்திருந்த மனடையை எப்படி அடைக்க முடியும்? ஆகவே, தன்மும் செயல்த் தொன்றாமல் ஐயமாகனத்தில் வந்து படுத்து மேல் தண்டாய் நங்குப் போர்த்துக்கொண்டு தூங்கிவிடுவதைப் போல் பாசங்கு செய்தான்.

போலீஸ்காரர்கள் வந்ததும் மனடையைப் போய்ப் பார்த்தார்கள். மனட திறந்திருந்ததைக் கண்டதும் அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாய் போய்விட்டது. மனடையைத் திறந்து இறுக்கிக் கொண்டிருப்பவன் போய்விட்டு, "வாஸ் ஸயா, இந்த மனடையைக் கடைக் கட்டிப் பல்லு குரப் புளி! கடைக்கப் பாரு, கடைக்க!" என்று சொன்னிக் கொண்டு அகலாத் தட்டி எழுப்பினார்கள். அவர்ப் புண்டத்தக் கொண்டு எழுந்தான் கந்தசாரி.

"என் ஸயா, மகா காவல் பண்ணிப் புட்டு. நீ! கைகாத் தாங்கலா தாக்கு! நீ தாங்கிவிட்டிருக்கையிலே யாரோ இந்த ஊர்க்காரன் ஒருத்தன் வந்து மனடையைத் தொறுத்து தண்ணியைப் பிழை மடந்து பாய்ச்சிவிட்டிருக்கான், ஸயா!" என்று அவர்களில் ஒருவன்.

"அப்படியா? இப்பத்தானே கான் கொஞ்சம் கண் அயர்ந்தேன்! அதுக்குள்ள படுகையில் பச்சை வெகுவைப் பார்த்திங்களை!" என்று எழுந்து போய் மனடையைப் பார்த்தான் கந்தசாரி.

"இங்கேதான் வயல் மரங்கள் பங்குக்கு மதி நிலில் அவன் துண்டு மிட்டுப் பருக் கருவா!" என்று சொல்லிக் கொண்டு, வயலுக்குள் இறங்கி ஆகா

என்று சத்தம் போட்டார்கள் போலீஸ்காரர்கள். எங்கே அந்தப் பெண் மரத்தில் இருப்பதைக் கண்டு பிடித்து விடப் போகிறார்களோ என்று கத்தலாமிக்கு ஓரேசலி. அவளும் போலீஸ்காரர்களை நோட்டு சேர்த்து வயலில் ஓலித்து கொண்டிருக்கும் (!) திருட்டைத் தேடிப் பார்த்தான்! எடைமீயில்

போலீஸ்காரர்கள் அவரைப் பலமாக எச்சரித்துவிட்டுக் கரை வழியாக மேலே ஓடித் சென்றார்கள்.

அவர்கள் தலை மறைந்த பின்பு, "கெங்கம்மா! போலீஸ்காரர்கள் போய்விட்டார்கள். இழை இங்கே வா!" என்று கத்தலாமி கூப்பிட்டான். என்ன ஆச்சரியம்! மரத்தில் ஏறியிருந்த கெங்கம் மரையைக் களையில்லா!

அவன் மன நிலை எப்படி இருக்கும்? அவனோடு இந்தக் கூத்து நடத்தியது. பெண்ணு, பெயர்? படுக்கையும் கொள்ளவில்லை; இருக்கவும் முடியவில்லை அவனுக்கு. இருப்பில் இருந்த படக்குக் கத்தியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு அங்கும் இங்கும் உலவினான். ஒரு நேரம் மோசித்ததில் அது பெயராக இருக்க முடியாது என்று ஒரு திடுக்காக நிச்சயம் செய்து கொண்டு, மடைக்கு வெளே அது இல் ஐமக்கானத்தை எடுத்து விரித்துத் தூய்விடப் போனான்.

4

கத்தலாமி தூக்கம் கலந்து எழுந்திருக்கையில் மணி ஐந்து. என்னுட்கு னித்துவிட்டுக் கரையில் போய் பையை உலர்த்திக் கொண்டு நின்றான். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விடிந்து வந்தது. இராமத்திலிருந்து வயலுக்கும் மற்ற நிலைகளுக்கும் ஐயங்கள் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்.

கத்தலாமி உரரை ஆவதுடன் எதிர் பார்த்திருந்தானோ அவளும் வந்தாள். செப்புக்குடத்துடன் ஓர்யாசமான ஓடத்து வந்த அவன், அவளை அணு அணும் ராஸிவாக முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு விறு விறு என்று நடக்க ஆரம்பித்தான்.

"என்ன, உன்னைத்தானே?" என்று கத்தலாமி. அவளும் நின்றாள். "ஆமாம், தேத்து ராத்திரி எப்படித் தப்பிப் போனேன்?" என்று கேட்டாள்.

"தேத்து ராத்திரி தப்பிப் போனானோ? என்னுட்க நீங்க கேக்கறது? ஒண்ணும் புரியவில்லையே!" என்றுள் அவள்.

"இல்லை, நீ ஒருவளை இந்தப் பக்கமா வந்தியானா? கேட்டேன்!" என்று மழுப்பினாள் கத்தலாமி.

முகத்தை ஒரு வயிப்பு வலித்துக் கொண்டு அவள் சென்றாவிட்டாள். கத்தலாமி ஒன்றுமே தோன்றாதவளாய் ஒரு கல்லின்மேல் உட்கார்ந்தான்.

"என்ன, மோகினிப் பிரகாச பிடிச்சாப் போனே உட்காந்துவிட்டு இருக்கீங்க?" என்ற வார்த்தைகள் கேட்டுத் தலை கிமிச்சுப் பன் கத்தலாமி. நீண்ட குடத்துடனும் நீண்ட செலையுடனும் அவள் நின்று கொண்டிருந்தாள். குடலைக் கொண்டையில் மருக்கொழுந்து செருகியிருந்தான். கத்தலாமிக்குப் புரிந்து விட்டது. "அப்படி. லாபம், லாபிக்கு! இனிமே மோகினி என்னைப் பிடிக்குது, இல் லாட்டி. நான் மோகினியைப் பிடிக்கிறேன், பாரிப்போம்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே வருத்து நின்றான்.

கலகலவென்று ஈரைத்துக் கொண்டே ஓட்டமும் ஓடமும் ஈரை நிறை குடம் துருப்பச் சென்றான் மோகினி—தலையில் கொடியிருந்த மருக்கொழுந்து செண்டு இழை விழுந்து விட்டதைக்கூடக் கவனிச்சாமல்! அதைக் கையில் எடுத்து துக்கந்தவண்ணம், "கவல மருக்கொழுந்து மோகினி!" என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டான் கத்தலாமி.

கும்பார்தரும் காட்சி

டி. சி. சி.

219. கண்டாள் கணையாழி!

அதுமணிக் கண்டதில் கைதக்கு எவ்வளவோ ஆறுதல்தான். ஆனாலும் அவளும் ஒரு அரக்கனாக இருப்பானோ என்ற சந்தேகம் விட்டபாடாக இல்லை.

கைதயின் இந்த மன நிலையை அறிந்தவனுய்ப் பேசுகிறான் அதுமன். உறுதி புயப்பதான வார்த்தைகளை முதலில் சொல்லுகிறான்.

"பிராட்டியே, சாமன் உன்னிடம் சொல்லும்படி சொன்ன விஷயங்களைக் கொஞ்சம் கேட்க வேண்டும்.

"அயோத்தியை விட்டுப் புறப்படும் போது சாமன் உன்னிடம் சொன்னது ஞாபகம் இருக்குமே. 'காட்டு வழியாக நடக்க முடியாது உன்னால், எல்லாம் கொஞ்ச காலம்தானே! என் தாய்மாருக்கு ஏதோ வேண்டிய பணியை இக்கேயே செய்து கொண்டிரு' என்று சொல்ல:

சத்தம்

நான் என

நான் என

நான் என

நான்

நடத்தல் அரி
நாகும் தெரி.

நான்கள் சேர்;

நா யர்க்கு)

அடுத்த பணி

செய்து) இ வன்

இருத்தி என,—

அர் சொற்கு),

உடுத்த துடி

மோதும், உயிர்

உக்க உட

மோ மும்,

அடுத்த முனி

மோதும், அயல்

நீத தும்

இதரப் பாய்.

[நடத்தல் அரிதான தெரி: வழியானது நடக்கமுடியாதபடி அக்கனவுகூட்டமானது! நான்கள் சேர்: வாய்வாய் போல் வஞ்சகமான பரிந்துறவுக்கும் பரிந்துறவு நான்கு விதம்: நாயர்க்கு அடுத்த பணி செய்து: என் தாய்மார்க்கு ஏதோதான் பணியிலடக்கிச் செய்து: இவன் இருத்தி என! இக்கேயே திருந்து என்று சொன்ன: அர் சொற்கு: அப்படிச் சொன்ன சொல்ல அக்கேயேக்கொண்ட தெரியாது: உடுத்த துடிமோதும்: உடுத்ததற்கானது? ஒரு கூடை யுடனேயே உயிர் உக்க உடமோதும்: உயிர் போன உடமோனது என்னுடையபுலா அக்கனவு தனித்த உடமோதும்: அடுத்தமுனிமோதும்: அத்தத் தாய்க்கேயேயே தெரிட்ட கோபத் தோதும்: அயல் நீததும்: எக்கத்தித் துடன் வருவாது நீததததததும்: இதரப் பாய்: கைதக்குச் சொல்லுமாய்க் என்னு சொல்லி விட்டான் சாமன்.]

காட்டுக்கு உடன் வர சிந்தறு ஒரு விஷயம்.

இரண்டாவது விஷயம்: தராத சக்கரவர்த்தியின் அன்பினால் ராஜ சீகம் எனக்கு வந்தது. உடனே அதைக் கிட்டு நீங்கிக் காட்டுக்குப் போகும் போது அபேரத்தியில் மதிவின் கோட்டை வாசலாக் கடக்கவில்லை. அதற்குள் ஒரு கேள்வி கேட்டான் சோத. அதையும் அவனிடம் சொல்

தண்ட முடி
வேத்தன் அருள்
எத்தி திறை
செய் வம்

முன்(டு)அ திரை
தீயி தெந்
போதக் உதும்
நா லிக்

கூண்ட தை
ஆகா யோடு
வாலிக் அக
கா முன்,—

"யான்கடை யது
கான்" என
இதரைத்த தும்
இதரப் பாய்.

[தீண்ட முடி வேத்தன்: தராத சக்கர வர்த்தியின் அருள் எத்தி திறை செய்வம் முண்டு அன்பின் காரணமாகப் பேசிய அச பதிகைய எத்து அந்நி தங்கி தெந் போதக் உதா தாய்க் அத்த அச பதிகைய கிட்டு நீங்கிக் காட்டுக்கு வார்க்கத்தொடர்ந்தி ள்லது போது அக்டை தகர் ஆகாயோடு அபேரத்தி தவர்த்திய மதிவின் வாசலாக் கடப் பதற்கு முன்: யான்கடையது கான் என: கட்டு வத்த கிட்டரர் எங்கே இருக்கிறது அது என்று இதரைத்ததும் இதரப்பாய்: இவையையாக் கேட்டான். அதையும் சொல்வாயாக.]

முன்னுயதாகவும் ஒருகாரியத்தைத் தைதக்கு நினைப்பிட்டச் சொன்னான் ராமன். இந்த விஷயமும் ராமன் சொல்லாமல் அறுமனுக்குத் தெரிய ஏதுவில்லை.

ராமன், வக்ஷ்மணன், தைத ஆகிய மூன்று பேரும் ஒன்றியல்க் காட்டுக் குள்ப் பிரவேசித்து வட்டிது போக வேண்டும். சுமந்திரனோ தேரைத் திருப்பிக் கொண்டு கோக வேண்டும் அபேரத்திக்கு. ராமனிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டான், எவ்வளவோ க ங் ட ப் ப ட் டு. அடுத்ததற்போல் தைதவிடம் விடைபெற்றுக் கொள்வ தற்காக, சமசாரம் ஏதேனும்

உண்டா என்ற குறிப்பில் நிற்கிறான். அதற்கு விடைவாகச் சோத சொன் னான்:—"வினிஸையும் மைனாவையும் கங்குல் வளர்க்கும்படி தங்கைகளிடம் சொல்" என்றான்:

அரண்மனையை விட்டு, ககரத்தை விட்டு உற்றார் உறவினரை விட்டுக் காட்டுக்குப் போகிறோமே என்ற எண்ணம் கொஞ்சம் கூட இல்லை அவனுக்கு. பச்சைக் குழந்தைவாய்க் "வினிஸையும் மைனாவையும் பார்த்துக் கொள்" என்று சொன்னான். இதை யும் அவனிடம் பாய்ச் சொல்:— என்றான் ராமன்.

என்ன சீய
தேர்த கு
கயத்தி தன்
'இதரப் பாய்

வக்கி மொழி
வாச கம்
எனத்து யர்
மறத் தான்

*கிங்கி யோடு
முனை கன்
வனித்தல் னெ
என் தும்

பிங்கி யோடு
தந்தி தம்
உணர்ந்த தி
பெயர்த தும்

[எவ்வளவு தேர்தகு கயத்திரன்: அபூர்வ திறப்போடு தேர்துடும் சுமந்திரனாவான்; இதரப்பாய் வக்கி மொழி வாசகம் என: வக்கிப் பட்ட போத அய்வளவு இனிப் பேசுகா உடையவனே, கோக வேண்டி யவைகளைக் கோகவாயாக என்று சொன்ன: (வாசகம்: கோகவேண்டியவது: இதரப் பாய்: கோக்கி அருளுவாய்:) தயர் மறத் தான்: அபேரத்தியை விட்டு எத்த தயவர மறத்தனாய். கிங்கியோடு முனைகன் வனித்தல்: கிங்கியும் மைனாவையும் தூக்கிவைப்பாக்கனித்தான்: னெ என் தும் பிங்கி யோடு (தங்கைகளிடம்) கோக் கன் பிங்கிவி: (தேரயிடம்): (னெ: கோக்) தம் திறம் உணர்ந்ததி பெயர்த்தும்: அவனுடைய குழந்தைத் தங்கையையர்: தேர்த்தத் தேரீயப் படுத்து]

"உனக்குத் தெரியப்படுத்த வேண் டிய மூன்று விஷயங்களையும் ராமன் சொல்லி முடித்து விட்டான். வேறு வார்த்தை சொல்ல வேண்டியதில்லை" என்று சொல்லிச் செறிது நேரம் பொறுத்து "என்னுடைய பெய ரையே தீட்டியது. அரிய வேலைப்பாடு அமைந்தது. இதைப் பத்திரமாய்க்

அகில ஓலைச் கஸ்தூரி

இரண்டாம் பாகம்
புயல்

ஒடியலில்கி. தானி பந்தாபுரத்துக்கு வந்திருந்தபோது அங்கிலம் காயாட்சி அம்மாய் ஏதேனோ சொல்லி நடவளிடம் சொல்கிக் கொள்வாரென திரும்பிப் போகும்படி சொல்லிவிட்டான். தானி யிவ் பிரயாணத்தின்போது ஏழாண்டுகடத்திற் கோர் புகம்பத்தினும் கெட்டப்பட்டன்களுக்கும் வேறொரு சொல்லப் போவதெனச் சொந்தாராகவனுக்குத் தெரிவித்தான்.

காயாட்சி அம்மாவின் துண்டுதலின் பேரில் நடவளன் கிட்டாவுப்பர் பெண்ணைப் பாரிப்பந்தாக நாலுபெட்டைக்கு வந்தான். அங்கே வந்தாவுடன் பம்பாய் தோவையும் பார்த்தான். தோவைத்தான் தனக்குப் பிடித்திருக்கிறது என்று பணங்கொகை தெரியாமல் அங்கே பணத்து கொள்வதற் தான் என்று தெரிவித்தான்.

வந்தாவின் தாயர் எல்லாச் சொல்லச் சென்னையே தோ தன் குமாரியைவிட அழகாரும் சம்பந்தாகவும் இருப்பது பற்றி அருமை சொல்லுத்தான். இப்போது அவளுடைய ஆக்ரோசும் பொங்கிற்று. ஆகவே தோயிடம் அவனிடத்தைச் சென்னையுத்த வந்தா அதைப் பற்றிக் கெண்டிவிட்டான். தோயின் பக்கம் அவன் பணமாகப் பரிந்து பேசினான்.

வந்தாவின் தமையன் சூரியா பிரயாத்துக்கு நெற்பட்ட அரிவு முறிச்சி ஏதாவதன், அதை நாலுமாளிடமும் அத்தங்கைத் தோவிடமும் அவனுக்கு அந்த அபிமானம். அவன் தன்னுடைய தாயாரைச் சந்தப்படுத்தினான்.

சூரியா நேவாட்டணத்திற் படித்துக் கொண்டுருத்தான். அங்கே வந்திக் ஆதமநாதய்யரின் மகன் பட்டாபிராமன், சூரியாவுக்கு நெருங்கிய சிநேகிதன். பட்டாபிராமன் ஏதேனென வந்தாவைப் பார்த்திருத்ததுடன் அவனை பணத்து கொள்வ விருப்பம் சொல்லுத்தான். இதை அறிந்திருத்த சூரியா தன் பெற்றோர்க்கிடம்

சொல்லி வந்தாவுக்கும் பட்டாபிராமனுக்கும் கவியானம் தீர்வாய் பன்னி வகத்தான்.

ஒரே பந்தலிற் ஒரே முகத்தத்திற் தோ, வந்தா இருவருடைய கவியானங்களும் தடைபெத்தன. எதிர்பார்த்தபடி துறையாய் ஐயர் கவியானத்துக்கு முதம் தான் வந்து சொல்கின்க. ஆதவாய் நாலுமாளின் தமக்கையரும் அவன் கைவரும் தோவைச் சொந்தாராகவனுக்குக் கன்னிவதானம் சொல்லு கொடுத்தார்கள்.

முகத்தத்தத்துக்கு முதந்தான் நாலுமாளின் பெயருக்கு ஒரு தந்தி வந்தது. அதைச் சூரியா வாய்கிப் பித்திற்றுப் படித்தான். "தோயின் கவியானத்தைத் தடுத்திவிட்டான்—துறையாய்" என்று எழுதிருத்தது. இதைப் பொய்த் தந்தி என்று சூரியா எத்தேசித்தபடியாக, அதைப் பற்றி யாிடமும் பேசுதாரிக்கவிட்கின்க.

தோவுக்கும் வந்தாவுக்கும் திருமாய்க்கைய தானம் நடத்த பத்திரத்து தீர்வுத்துக் கொள்ளம் துறையாய் ஐயர் வந்து சொத்தார். அவரை முதலிற் சூரியா அழைத்துக் கவியானம் நடத்த ஏதோரு மொராதவதாரம் சொல்லு. "என்னுடைய தந்தி வந்திடுமோ?" என்று துறையாய் ஐயர் யாயாபுடன் கேட்டார். "என்று முன்னுத்தான் ஒரு தந்தி வந்தது. கவியான நடபுடலிற் அதைப் பித்திடுக்கடப் பார்த்திடுமோ?" என்று சூரியா உத்தித் தந்தியை அங்கிடம் கொடுத்தான். அளி அதைப் பித்திடுப் பார்த்து "இதுதான்!" என்று சொல்கித் தந்தியைத் திரித்தெறித்தார். "கெடவுகூறைய தித்தம்; தான் என்று சொல்லுமோ?" என்று.

தத்தவையப் பார்த்ததும் தோ அம்மி அம்மி அழகின்க. நடவளன் அவளுடைய காத்வைத் தொட்டு "தோ!" என்று அழகை தித்தது.

பிரத நாளு தன் கவியானமும் தோயாகவும் இறுக்கமொடியும் நடத்து முடித்தது.

முதல் அத்தியாயம்

டிஸ்ஸிப் பிரயாணம்

சென்னை சிறுத்த புறப்பட்டு வந்தபத்தெட்டு மணி நேரத்துக்கு மேலே வானபடியினால் உட்கார்க்கு உட்கார்க்கு சலித்துப் போன பிரயாணிகளைச் சுமக்க முடியாமல் சுமந்து கொண்டும் பெருமூச்சு விட்டுப் புலகையையும் கரித்தாரையும் கக்கிக் கொண்டும் சில சமயம் வில் என்ற சத்தமிட்டு அவரிக் கொண்டும் பிரயாணம்

முதல்க் எக்ஸ்பிரஸ் என்னும் பெயரினால் பிரசித்தி பெற்ற ரீரா சத் தொடர் வண்டி தண்டவாளத்தின் மீது கீள நெடுகச் சென்றது.

டிஸ்ஸிஸ்டெண்ட் வசுவதற்கு இன்னும் ஒருமணி நேரத்தான் இருந்தது. என்னுடைய அந்த ஒருமணியும் ஒரு யுகாரக மேற்படி சபிலில் பிரயாணம் செய்தவர்களுக்குத் தென்றியது.

அவர்கள் எல்லாரிலும் அதிகமாக
மனதில் அவராலும் பரபரப்பும்
கொண்டிருந்த தோஷங்களை பங்கி
யிருந்த அந்த ஒரு மனிதரும் ஒரு
பிரம்மபுராணத்தை தான் தீட்டி. மனி
தர்களுக்கு ஒரு புக்கம் பிரம்மபுராண
மற்றும் ஒரு புக்கம் என்று வைத்து,
அப்படி யென்றால், பிரம்மபுக்கம் எல்
லையு சீண்டிது என்பதை யோசனை
கற்பனை செய்து கொள்ளலாம்.

அந்த மொண்டி புரக்கம் எக்ஸ்
பிரஸ் சயிலில் இரண்டாம் வகுப்பு
வண்டி ஒன்றில் தோ பிரயாணம்
செய்தான். தோயின் மாமி யார்
காமாட்சி அம்மாளும் அந்த வண்டி
யில் பக்கத்தில் இருந்தான்.

காமாட்சி அம்மாள் மடியைச்
சீம்மா தனமாகக் கொண்டு வீற்றிருந்த
இன்னொரு ஸ்ரீமதியார்! அந்த ஸ்ரீமதி
விடம் காமாட்சி அம்மாள் ஏன் அம்
வண்டி பயபத்தி கொண்டிருக்கிறார்?
அவன் தன் துடை ய தோளிலும்
கண்ணத்திலும் பனீர் பனீர் என்று
அடிப்பதை எதற்காகப் பொறுத்தல்
கொண்டிருக்கிறார்?

அப்பறம் நடப்பது இன்னும் விசிக்
திரமாக யிருக்கிறது. காமாட்சி அம்
மாள் மடியில் வீற்றிருந்த ஸ்ரீமதி
வைத் தோ தோபமாசைப் பார்த்துப்
பயமுறுத்துவதற்காகத் தன் மூக்கு
விரிவை வைத்துக் கொண்டு, "வாந்தி!
இதோ பார்! பாட்டியை அடிச்
சாதி! தெரியுமா!" என்று அடட்டு
கிறான். உடனே தோஷுக்கும் அந்த
ஸ்ரீமதி இரண்டு அடி கொடுக்கிறான்.
மாமியார் மருகன் இருவரும் பல
மாகச் சிரிக்கிறார்கள்!

"வயிறு வயவைக்" தம! வயவைத்
தற்காக்தா அப்பித்கான் அப்பி
யேன்!" என்று ஸ்ரீமதி வயந்தி
மழுவமொழி பேசியதும் வங்கு ஒரு
வாறு வியவும் புரிகிறது.

ஸ்ரீமதி வயந்தி தேவி காமாட்சி
அம்மாள் கண்ணுக்குக் கண்ணு
செல்லப்பெத்தி. கொள்ளாசாகவையும்
தோயும் பெற்றெடுத்த சேந்த புத்திரி,
இப்போது அவளுடைய பிரயாம்
இரண்டு வருஷம் ஆறு மாதம்.

தோண்டி புரக்கம் எக்ஸ்பிரஸ்
கூடியவரை குறிப்பிட்ட கோத்தித்
குப் போய்க் கொண்டிருந்த பழைய

காலத்தில், அதாவது 1938-ம் வருஷத்
தில் இந்தக் கதையின் இரண்டாம்
பாகம் தொடங்குகிறது என்பதை
இந்த இடத்தில் சொல்லியாகவேண்டும்.

பிரிட்டியையும் அம்மாவையும்
வயந்தி மாற்றி மாற்றி அடித்த
தற்குத் தோணம் என்று வெண்பதை
யோசனை அவளுக்குடைய மழுவைப்
பேசினிருந்த தோயின் மிருப்பார்கள்.
சயில் ஐக்கஸ் வழியாகக் குழந்தை
வெளியே எட்டிப் பார்த்திருன் என்ப
தற்காகக் காமாட்சி அம்மாள் ஐக்கஸ்
தெவை மூடி யிருந்தான். மூடிய
தெவைத் திறக்க வேண்டும் என்பது
வயந்தியின் கட்டி. இரண்டு பக்க
மும் ஐக்கஸ் வழியாகப் பார்த்த
மூடியவையிட்டால் சயில் பிரயாணம்
செய்வதில் உபயோகத்தான் என்ன
என்பது வயந்தியின் கேள்வி.
இதற்குத் தக்க பதில் தோல்வ மூடி
யாத காரணத்தினால் காமாட்சி அம்
மாள் சீக்கிரத்தியேயே ஐக்கஸ்
தெவைத் திறக்கும்படி கோத்தது.

தெவைத் திறக்கதும் வயந்தி தன்
சின்னஞ் சிறு கையின் பட்டுப்போல்
மிருதுவான ஆட்டாட்டி விரிவை வெளி
யிலே கட்டிக்காட்டி, "அம்மா!
அது என்ன! பார்த்தி! அது என்ன!"
என்று கேட்டான்.

"அது ஒரு பழைய காலத்துக்
கோட்டை!" என்னுள் தோ.

"கோத்ததை என்ன?" என்று
வயந்தி கேட்டான்.

"கோட்டைக்கு கோட்டைதான்!
உனக்குப் பதில் சொல்வ என்னுள்
மூடியாத, குரீயா மாமாதான் வர
வேணும்" என்னுள் தோ.

"குரீயா மாமாவைக் கூப்பிடு,
அம்மா!" என்னுள் வயந்தி.

"இப்போது கூப்பிட்டால் அவருக்
குக் காது கேட்காது. சயில் சிந்த
அப்புறம் வருவார். கொஞ்ச கோக்
கம்மா இரு!" என்னுள் தோ.

"வயிறு சின்னப்பறம் எதக்கம்மா
வதனுப்? வயிறு ஒத்தயோதே
மாமா வந்தா என்ன?"

"வயிறு ஒத்தெ யோதி வந்தான்
உன் தனியில் ஒரு குட்டு!" என்று
தோ குழந்தையின் தனியில் ஒரு
செல்லக் குட்டுக் குட்டினான்.

"போ, அம்மா!" என்று சொல்லி விட்டு வலுத்தி மறுபடியும் வெளியே பார்த்து ஆரம்பித்தான்.

வலுத்தியைப் போலிய வெளியே போகவிட கொண்டிருந்த காமாட்சி அம்மாள், "அதோ ஒரு கோட்டை! அங்கே ஒரு கோட்டை! எங்கே பார்த்தாலும் ஒரே கோட்டையா விருக்கிறதே? சீதா! இதைக் காம் பார் கட்டியதோ?" என்றாள்.

"பவ ராஜாக்கள் கட்டியதாக விருக்கும், அம்மா! கமார் ஆயிரம் வருஷம் முன்னால்தான் இந்தபாசின் தலைகொண்டா விருத்தது. ஆராய்ந்தோன் தாண்டி வந்தோமே, அதற்கும் முன்னிக்கும் ஈடுவியே இப்படித்தான் எங்கே பார்த்தாலும் இடிந்த கோட்டையா விருக்கும்" என்றாள் சீதா.

"எம்முடைய தென் கோத்தியே பரத்திரை போனால் இரண்டு பக்க லும் ஒரே கோயிலா விருத்தும். இந்த நிலைத்துக்கு ஒரு கோபுரம் தெரியும். தென்பாரத்தியே விருந்து திருக்கிறாய்

பன்னி போகிற வகைக்கும் ஒரு தடவை நான் கோயில் கொபுரங்களை எண்ணினேன். சீதா! மொத்தம் ஐந்தாறு கோயில் — கோபுரத்துக்கு மேல் எண்ணினேன். இந்தப் பக்கத்திலே கோயில் எத்திற பேச்சே கெடபாது போகிறதென்று!"

"இந்த வழியிலே மதுரை - பிருத்தா வளத்திலே படும் கோயில் இருக்கிறது. அம்மா! அதிலும் பிருத்தா வளத்திலே இடிக்கிற கோயில் எம்ம பக்கத்திலே விடுத்து வைக்கணவான் வந்து கட்டியதாகும். மற்றப்படி இந்த வழியிலே கோயில் கெடபாதுதான். காலிப் பக்கம் போனால் ஏராளமான கோயில் இருக்குமாம்."

"முகுந்தப் பட்டணத்திலே கூடக் கோயில் கெடபாது, சீதா!"

"கெடபாது, அம்மா! அவ்வளவு பெரிய பட்டணத்திலே ஒரு கோயிலைக் கூட நான் பார்க்கவில்லை. நொம்ப காலமாக முன்னியிலே தருக்க ராஜ்யத் தான் கட்டிது, அம்மா! அதனுடன்

டில்லியில் எங்கே பார்த்தாலும் மருதி கனர விரூக்கும். மருதி இல்லாவிட்டால் துருக்க ராஜாஸைப் புதைத்த 'மேம்ப' இருக்கும். நான் பார்த்த வரையிலே டில்லியில் ஒரு கோவில் கூட என் கண்ணுக்குத் தட்டுப்படவில்லை. மாரோ பிரீலா என்மீற பணக்காரச் சோன் புதிதாகக் கோவில் கட்டுகிறார் என்று சொன்னார்கள்."

"தாஜ்மகால், தாஜ்மகால் என்று ஜபம் பண்ணுகிறாயே? அதையும் மாரோ ஒரு ராஜாஸைப் புதைத்த இடந்தானே?"

இம்மையில் சீதாவின் மனது அப்போது 'தாஜ்மகால்' ஜபம் செய்ய வில்லை. சயில் ஓடும் சாமயம் சக் கரங்கள் உருண்டு உருண்டு உருண்டு போகும்போது அந்தச் சத்தத்திலிருந்து ஒரு வித கருதியும் தாளமும் ஏற்படுகின்றன அவ்வவா? அந்த கருதிக்கும் தாளத்துக்கும் இசையச் சீதாவின் மனது "டில்லி ஜங்ஷன்" "சௌந்தர ராகவன்" என்றதான் ஜபம் செய்து கொண்டிருந்தது.

டில்லி ஜங்ஷன் பிளாட்பாசத்தில் தங்களுடைய வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு தன் கணவன் காத்திருப்பான் என்பது அவளுக்குத் தெரிந்திருந்தது. நீண்ட காலமாகப் பிரிந்திருந்த கணவனைச் சந்திப்பதில் அவளுக்கு இருந்த அவசரத்தினாலேதான் சயில் வேகு மெதுவாகப் போவதாய் அவளுக்குத் தோன்றியது.

இவ்விதம் மனம் சௌந்தரராகவ னிடம் வயித்திருந்தாலும், மாயிலா சின் கேவ்லிக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய கடமையைக் கருதியே பதில் சொல்லி வந்தான்.

"இல்லை, அம்மா! தாஜ்மகால் ராஜாஸைப் புதைத்த இடமல்ல; ராணியைப் புதைத்த இடம். துருக்க ராணிடான். ஐதாஹான் என்னும் டில்லி பாதுஷாவுக்கு முந்தாஜ்மகால் என்று துருக்க ராணி இருந்தான். அவனிடம் பாதுஷாவுக்கு சொம்ப ஆகை. அவன் இறந்த பின் ஐதாஹான் வேறு கலியாணம் செய்து கொள்ள வில்லை. அவனைப் புதைத்த இடத்தில் தாஜ்மகால் என்னும் அற்புதமான கட்டிடத்தைக் கட்டினான்.

முழுதும் வெள்ளைப் பளிங்குக் கல் வால் கட்டி அதில் பல வர்ணக் கற்களினால் பூ வேலைகள் எல்லாம் செய் வித்தான். உலகத்திலேயே அவ்வளவு அழகான கட்டிடம் வேறு இடையிலே இடையாதாம், அம்மா!"

"ஓ பார்த்தவில்கிலா, சீதா!"

"இன்னும் பார்த்தவில்கிலா, முன்னே நான் இங்கே வந்திருந்தபொழுது முழு சாக மூன்று மாதம் கூட இருக்க வில்லையே! 'தாஜ்மகாலுக்குப் போக வாய், போகவாய்' என்று உங்கள் பிள்ளை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அதற்குள் சீமைக்குப் போக உத்தரவு வந்து விட்டது!"

"அதனால் என்ன சீதா! இனிமேல் டில்லியில்தானே இருக்கப் போகிறீர்கள்? எப்போது இங்குமோ அப்போது போய்ப் பாருங்களேன்!"

"அதென்ன 'போய்ப் பாருங் களேன்' என்று சொல்கிறீர்கள்? நீங்கள் ரூந்தான் என்களோடு வர வேண்டும். எல்லாருமாய்ப் போய்ப் பார்த்தால் போகிறது!"

"எனக்கு என்னத்துக்கடி அம்மா இதைல்லாம்? ஏதாவது கோவில்களும் இருந்து போனாலும் பிரபோஜனம் உண்டு. தாஜ்மகாலும் சீத்மகாலும் எனக்கு எதற்கு? நான் பார்த்து என்ன ஆகப் போகிறது?"

"அப்படிச் சொல்வா தீர்கள்; போய்ப் பார்த்தால் அப்புறம் அதிசயப்படுகிறீர்கள். டில்லியில் கூட ஐதாஹான் கட்டிய அரசன்மனை இருக்கிறது. அதில் நிவானி கான் என்றும் நிவானி ஆம் என்னும் இரண்டு இடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை இன்றைக்கெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். பதினாறாம் கண்ணுல் பார்த்தாலும் அலுக்காது. ஓரிடத்தில் ஐதாஹானுடைய அந்தப் புரமாம். அதில் ராணிகள் குளிப்பதற் காகப் பளிங்குக் கல்லாலேயிருள்களும் வாய்க்கால்களும் அருவிக்களும் கட்டியிருக்கிறார்கள். அடடா! அந்த அற்புதத்தை நேரில் பார்த்தால்தான் அதன் மகிமை தெரியும்."

"அது எவ்வளவு மகிமைபா விரும் தாலும் சரி, எனக்கு வேண்டாம். டில்லியில் கோவில் இல்லாவிட்டால்

இந்தக் கண்மணிதான் (வணக்கிவைக்காட்டி) எனக்குச் சவாமி, அம்மா, கோயில், குளம் எல்லாம் என்று நினைத்துக் கொண்டேறன். ஆனால், சீதா! டில்லிப் பட்டணத்தில் எப்போதும் தருக்க ராஜாக்கள்தான் ஆண்டார்களா? டில்லி ராஜாக்கள் எப்போதும் ஆளவில்லையா?"

"ஆபிரம் வருஷத்துக்கு முன்னால் டில்லியில் டில்லி ராஜாக்கள் இருந்தார்களாம். பிரிதிவி ராஜன் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா?"

"பிரிதிவி ராஜன் என்ற பெயரைக் கேட்டமாதிரி இருக்கிறது. அதற்கு மேல் ஒன்றும் ஞாபகம் இல்லை. சீதா, சீதா! பொழுது போகட்டுமா?"

"டில்லியில் பிரிதிவி ராஜன் என்று ஒரு ராஜா இருந்தான். டில்லிக்குப் பக்கத்தில் இன்னொரு ராஜ்யத்தில் ஐயசந்திரன் என்ற ராஜா இருந்தான். ஐயசந்திரனுக்குச் சமயுகதை என்ற குமாரி இருந்தான். ஐயசந்திரனுக்குப் பிரிதிவி ராஜன் மீது ஐயம்படுகை. ஆனால் ஐயசந்திரனுடைய குமாரி சமயுகதை பிரிதிவி ராஜன் பேரில் காதல் கொண்டு அவனையே கலியாணம் செய்து கொள்ளுவதென்று தீர்மானித்திருந்தான்....."

"அது எப்படி அவனுக்குப் பிரிதிவி ராஜன் பேரில் காதல் உண்டாயிற்று? அவர்கள் எப்போதாவது பார்த்துக் கொண்டதாண்டா?"

"இல்லை, அம்மா! பிரிதிவி ராஜனுடைய பராக்ஷிரமத்தையும் அழகையும் பற்றிச் சமயுகதை கேள்விப்பட்டிருந்தான். எனவே பற்றிக் கேள்விப்பட்டதே தவிர காதல் கொண்டதுபோல் சமயுகதையும் பிரிதிவி ராஜன் பேரில் காதல் கொண்டான்."

"எல்ல காதல்! அப்பறம்?"

"அப்பறம் சமயுகதையின் கல்யாணத்துக்காக ஐயசந்திரன் கல்யாணம் வைத்தான். அதற்கு ஐயப்பட்டு ராஜா சீதாசுத்த ராஜாக்களையும் அழைத்தான். ஆனால் டில்லி பிரிதிவி ராஜனை மட்டும் அழைக்கவில்லை. அழைக்காததோடு பிரிதிவி ராஜனை அவமானப்படுத்தவதற்காக அவனைப்போல் ஒரு சிலை செய்து கல்யாண மண்டபத்

தின் வாசலில் காவல்காரனைப்போல் நிறுத்தி வைத்திருந்தான்!"

"சேச்சா! என்ன வெவ்வேறான காரணம்! அவனுக்கு ஏன் அப்படிப் புத்தி போயிற்று?"

"போதாத காலந்தான். கம்மூரடைய இந்தியா தேசத்துக்கே போதாத காலம் அப்போது. சமயுகதை என்ன செய்தான் தெரியுமா? கையில் மண் மாடையுடனே ஒவ்வொரு ராஜாவாகப் பார்த்துக்கொண்டுவந்தான். அவர்கள் கழுத்திலே யெல்லாம் மாடையைப் போட்டிருந்தான். மண்டபத்தின் வாசலிலே பிரிதிவி ராஜனுடைய சிலை வைத்திருந்ததை அவனுடைய தோழி அவனுக்குச் சொல்லி விருத்தான். மண்டப வாசலண்டை வந்ததும் சட்டென்று அந்தச் சிலைக்குப் பக்கத்தில் போய்க் கையிலிருந்த கல்யாண மாடையைச் சிலையின் கழுத்தில் போட்டான்!....."

"அந்த அசட்டுப் பெண்ணு விருக்கிறாள்! சிலையின் கழுத்திலே மாடையைப் போட்டு என்ன பிரயோஜனம்?"

"என்ன பிரயோஜனமா? கேளுங்கள், அம்மா! சிலையின் கழுத்திலே மாடையைப் போட்டதும் அதற்கு அந்த கணமே உயிர் வந்து விட்டது! சமயுகதையைக் கட்டித் தூக்கிச் கொண்டு போய்....."

"இது என்ன பொய்? சிலைக்காவது உயிர் உரவாவது? ஏதோ நிஜமாக நடந்த கதை சொல்கிறாய் என்றல்லவா நினைத்தேன்? விக்கிரமாதியன் கதை மாதிரி இட்டுக் கட்டிக் கதை சொல்கிறாயாக்கும்!"

"இல்லை, அம்மா! நிஜமாக நடந்த கதைதான்!"

"நிஜமாக நடந்த கதை என்றால் சிலைக்கு எப்படி உயிர் வந்திருக்கும்?"

"சிலைக்கு உயிர் வந்தது என்றால் உண்மையாகவே சிலைக்கு உயிர் வந்தது என்று அந்தமர்!"

"பின் என்ன அந்தம்?"

"அந்தச் சிலைக்குப் பின்னால் நிறுப்பிரிதிவி ராஜன் ஓளித்து கொண்டிருந்தான். சமயம் பார்த்துச் சமயுகதையைக் கொண்டு போவதற்காகவே அவன் வந்து காதலக் கொண்டிருந்தான். உடனே அவன் சமயுகதையைத்

அங்கேப் பக்கத்திலே தயாரா யிருந்த குதிரையின் மேலே வைத்துக்கொண்டு பறந்தான். நீலமாகப் பறந்தானு என்று கேட்காதீர்கள். பறந்திருது மாதிரி வேகமாகக் குதிரையை விட்டுக் கொண்டு போனான். அவனைப் பிடிப் பதற்காக ஜயசந்திரனும் அடனுடைய ஆனாரும் தொடர்ந்தார்கள். ஆனால் முடியவில்லை. பிரதீவிராஜனுடைய வீரர்கள் குறுக்கிட்டு அவனைத் தடுத்து நிறுத்தி விட்டார்கள்....."

"அப்படினும் பிரதீவிராஜனும் சம்முகத்தையும் கவிபாணம் செய்து கொண்டு சதியையும் மன்மதனையும் போல் சந்தேகவுமர யிருந்தார்களாகத்தும்!"

"அப்படி இருந்தால்தான் தேவ கியோ? இல்லவோ இல்லை. அந்தக் காலத்தில் கோரி முகம்மது என்ற தருக்க ராஜா வடக்கே யிருந்து படை

யெடுத்து வந்தான். டில்லி வகரையில் வந்து விட்டான். அவனைப் பிரதீவிர ராஜன் கண்டுபிடித் தோற்கடித்துத் திருப்பி அனுப்பினான். முதலில் இரண்டு மூன்று சட்டகை இப்படி நடந்தது. அதற்கப்படினும் சம்முகத்தை யின் தகப்பன் ஜயசந்திரன் கோரி முகம்மதுவுக்கு ஓலை அனுப்பினான். 'கீழைபடியும் உடை யெடுத்து வர! உனக்கு நான் உதவி செய்கிறேன்' என்று. கோரி முகம்மது ஜயசந்திரன் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து பிரதீவிர ராஜனுடன் யுத்தம் செய்தார்கள். பிரதீவிராஜன் கடைசி வகரையில் என்னை போட்டு யுத்த களத்தில் சேத்து விழுந்தான்."

"ஐயோ! பாவம்! சம்முகத்தையின் சதி என்னவாயிற்று?"

"சம்முகத்தை நியில் குறித்துப் பிராணனை விட்டான். அது முதல் டில்லி

யில் துருக்க ராஜ்யம் ஏற்பட்டது. சிவ்விந்தன் ஜயசந்திரனும் தன்னுடைய சாஜியத்தைய இழந்து துருக்க ராஜாவுக்கு அடிமைவாரானான்."

"என்ன விபரம்? இதற்குத்தான் பெரிய வர்கள் சொல்கிறார்கள் கேட்டு நடக்க வேண்டும் என்கிறது. சம்முகத்தை உட்பணர் கொள்ளாடி கேட்டிருந்தான் இப்படி சொல்லாய் நடந்ததாது அல்லவா?"

"அழகா யிருக்கிறதே. நீங்கள் சொல்வது? அது எப்படி சம்முகத்தையின் பெரிய பழி போட்டுத் தீர்கள்? ஜயசந்திரன் செய்தது என்ன சிவபாணம்? மகனுடைய சம்மதப்படி அவனைக் கவியாணம் செய்து கொடுத்திருந்தான் என்ன? அதுமட்டுமல்லவா என் சொந்த மரப்பண்ணை யின் பெரிய தடவையுத்தி னும் அச்சுரிய ராஜா யோடு சேர்ந்தானே? அது என்னவடி பெரிய

திரோகம்? என்னைக் கேட்டால், கலியாண விஷயத்தில் மட்டும் அப்பா அம்மா தலையிடுவது ரொம்பப் பிசகு என்று சொல்வேன். பெண்ணு யிருந்தாலும் சரி, பிள்ளையா யிருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்குப் பிடித்திருப்பவர் களைக் கலியாணம் செய்து கொள்வ தற்கு அப்பா அம்மா குறுக்கே நிதக் கூடாது. அப்படிக் குறுக்கே நித் தவர்களைக் கண்ணுப்புக் காணவாயில் போட்டு விட வேண்டும்!"

இந்த வார்த்தைகள் காமாட்சி அம் மனுக்கு ஒரு பழைய ஞாபகத்தை உண்டாக்கின. அகனுகூடப் மூகம் கருங்கியது. இதைப் பார்த்த தீதா, "அம்மா! உவானுக்குத் தலையலிக் கிறதா, என்ன?" என்று கேட்டாள்.

"இல்லை!" என்று சொன்னுள் காமாட்சி அம்மான். பிறகு "உசொல் கிறதா அங்ஙனவு சரியிலைய, தீதா! தாயார் தகப்பனார் சொல் கிறதா எப்போதும் தப்பா யிராது! குழந்தைகளின் கண்மைக் காகத்தான் சொல்லுவார்கள். குழந் தைகள் சௌக்கியமாக வும் சந்தோஷமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று தானே தாயார் தகப்பனா ருக்கு இருக்கும்? எவ்வா ரும் ஜபசந்தரணப் போல் இருக்க மாட்டார்கள். குழந்தைகள் சௌக்கியமா யிருக்க வேண்டும் என்று தான் யோசனை செய்து சொல்வார்கள்!" என்னுள்.

"வாஸ்தவச் தான், அம்மா! எவ்வாரும் ஜப சந்தரணப் போல் இருப் பார்களா? இப்போது என்னுடைய கலியாணத் தையே எடுத்துக் கொள் ளுங்கள். உங்கள் பிள்ளை யின் இஷ்டம் போல் நீங்கள் விட்டதனால் தாயை நடத்தது? இல்லா விட்டால் நடந்திருக் குமா?" என்னுள் தீதா.

மதுபடியும் காமாட்சி வகிமாளின் மனதில் கருக்

கொன்று கதத்தது. எனது அலங் பேச்சை மாற்ற விரும்பினுள்.

"சூரியாவுக்கு இன்னும் கலியாணம் ஆனாக்கிய, தீதா! ஏன் ஆகியில்லை என் த உனக்கு ஏதாவது தெரியுமா? குற்றம் குறை ஏதேனும் உண்டோ?" என்று கேட்டாள்.

"அதெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை. சூரியாவுக்கு அப்படி பொந்தும் வய தானிடவில்லையா? இருபது அல்லது இருபத்தொன்றுதானிருக்கும். ஆனால் அவனிடம் கலியாணத்தைப் பற்றிப் பேச்சுக் கொடுக்கிறவர்களிடம் 'நான் கலியாணமே பண்ணிக் கொள்ளப் போவதில்லை' என்று சொல்லிக் கொண் டிருக்கிறான்."

"பாங்கள் எல்லாருமே கொஞ்ச காலம் அப்படித்தான் வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப் பார்கள். கிட்டிமுட்டி வரும்போது சரி

என்று சொல்லி விடுவார்கள். சூரிய வரலாற்றையில் படித்திருக்கிறீர்?"

"பி. ஏ. படித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்; இப்போது விட்டுவிட்டார்."

"ஏன் விட்டு விட்டார்? படிப்பு வரவில்லையோ? சூரியாவைப் பார்த்தால் ஒருமாதிரி அசடு போவதற்குத் தோன்றுகிறது."

"பார்ப்பதற்குச் சூரிய அப்படித்தான் இருப்பான். ஆனால் உண்டையில் அசடு இல்லை. அம்மா! சொல்ப கேட்டிக்காரன். என் உலியாண்டை நடத்தவேண்டும்தான் என்ற சொல்லை கேள்வி. உங்கள் பிள்ளை உலியாண்டைப் பிடிக்கவில்லை, என்னைத்தான் பிடித்திருக்கிறது என்று சொன்னதும் என் மாயையும் மாயையும் சொந்தக்காரன் அடைந்து விட்டார்கள். அவர்களைச் சூரியா நான் சமாதானப்படுத்தினேன்."

"உன் மாயையும் மாயையும் கேட்கிறீர் கொண்டால் உலியாண்டை மீண்டு போய்விடுமா? கடவுள் பாருக்கு பார் என்று முடிவோட்டிருக்கிறீரோ அந்த மாதிரிதான் எட்டும். அது இருக்கட்டும், சேரா! சூரியா ஏன் படிப்பை விட்டு விட்டார்?"

"அவனுக்கு என்னமோ இங்கிலிஷ் படிப்புப் பிடிக்கவில்லைவாம்! பி. ஏ. பான் செய்த விட்டால் அப்பாவும் அம்மாவும் ஏதாவது உத்தியோகம் பாக்கும்படி வற்புறுத்தினார்கள்வாம். வாராவது பெண்ணைக் கொடுக்கிறேன் என்று வந்த அவனைத் தொந்தரவு செய்வார்களாம்....."

"பெண்ணைக் கொடுக்கிறேன் என்று வந்தால் அது ஒரு தொந்தரவா! நான் உடனே தம்பி பெண்ணுக்குப் பார்க்கச் சொல்லுவாம் என்றுதான் இவ்வளவு தூரம் சூரியாவைப் பற்றிக் கேட்டேன். படிப்பை விட்டுவிட்டு உத்தியோகம் பார்க்காமல் வேறு என்ன செய்யப் போகிறானாம்?"

"இந்தப் பக்கத்தில் எங்கேயோ காங்கிரஸ் கூட்கிறதாம். அதற்காக வருகிறானாம். ஆனால் திரும்பி வருவதற்குப் போகப் போவதில்லையாம். டில்லி விடுமே தங்கி யிருந்து பத்திரிகைகளுக்கு எழுதலாம் என்று என்னிடம் கொண் டிருக்கிறானாம்."

"ஓசோ! பத்திரிகைக்கு எழுதுவானா என்று! அவ்வளவு கேட்டிருக்காரா? அப்படி பென்னால் தேவையோ! சேரா! சாகவன் பத்திரிகைக்கு எழுதிவதால் தான் அவனுக்குப் பெரிய உத்தியோகம் கிடைத்தது என்று உனக்குத் தெரியுமோ, இல்லையோ?"

"உங்கள் பிள்ளைகளையும் இவ்வளவும் ஒன்றாகச் சொல்லாதேயுங்கள். அவரைப்போல் இவனுக்குப் படிப்பு உண்டா? அவ்வளவு சாமர்த்தியத்தான் உண்டா? ஏதாவது காமா சோமா என்று தம்மில் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுவான் போகிறார்களோ? டில்லியில் இன்றைக்குக் காற்றை அடித்தது; வெள்ளைக் காக்காய் பறந்தது!" என்று இந்த மாதிரி ஏதாவது எழுதுவான் போகிறார்களோ!"

இந்தச் சமயத்தில் ரயில் 'வீல்' என்று சத்தமிட்டுக் கொண்டு கொஞ்சம் மெதுவாகிற்று. தூரத்தில் அநேக ஜனங்கள் ஏககாலத்தில் இரைச்சல் போடும் சத்தமும் வேறு பல ஓசைகளும் கேட்டன. சேரா ரயிலுக்கு வெளியில் எட்டிப் பார்த்தான்.

"அம்மா! அம்மா! டில்லி ஸ்டேஷன் அநேக தெரிகிறது. உங்கள் பிள்ளை ஸ்டேஷனுக்கு வந்திருப்பார் இல்லையா?"

"வந்திருக்கிறாரு அல்லவது ஆய்லீஸ் அநேக வேலை என்று வேறு யாராவது அனுப்பி வைக்கிறாரு?"

"அதெல்லாம் இல்லை. அம்மா! அவர் கட்டாயம் ஸ்டேஷனுக்கு வந்திருப்பார்!" என்றான் சேரா.

"உனக்குத்தான் தெரியுமோ? பின்னே, என்னை எதற்காக அதைப் பற்றிக் கேட்கிறாய்?"

இந்தச் சம்பவமானதின் ஆரம்பத்திலேயே வண்டி துங்கிப் போய் விட்டான். குழந்தையைச் சேரா தட்டி எழுப்பி, "வசதி! வசதி! டில்லி வந்துவிட்டது. அப்பா பிளாட் பாரத்தில் வந்திருப்பார்! எழுந்திரு! எழுந்திரு!" என்றான்.

காது செவிடுபடும்படியான பல வகை இயந்திரச் சத்தங்களுக்கும் மனிதரின் கூக்குரல்களுக்கும் மத்தியில் கிராண்ட் டிராக் எக்ஸ்பிரஸ் டில்லி ஸ்டேஷனுக்குப் பிரவேசித்தது.

பவனி

சென்னை மாநகரில் பிரதான சாலைகளில்
இத்தியானில் பிரதம மத்திரி பவனி வந்த
பொது சென்னை மாநகரில் அமெரிக்காவை
வருவதற்கு அளித்து ஆரவாரித்தார்கள்.

★ ★

மாபெரும் கூட்டம்

•

இந்த ஊட்டம் முதல்
பத்து ஊட்டம் வரை
மதிமீடப்பட்ட மாபெ
ரும் கூட்டத்தில் இவ்
ரால்களில் நம் உள்
வாழ்க பொருளிய
உணர்ச்சியை வெள்ள
மாகப் போற்றுக!

★ ★

பரிசு

சென்னைக் கட்டிட
கலை மாண்புமிகு
ராஜாஜிபாத்திரம்,
விழாவின் போது
பிரசித்தமான கிதர்
பாடிய பரிமதி ஏம்.
என். கவுண்ட்மிக்
கும் அவருடைய
குபாசி சாதகவுக்
கும் மார் மாண்பு
பரிசளித்தார்.

அவ்விதவு சமீப
மார் பி. பி. சி. மின்
அருகில் அளித்த
இன்னிமை கெட்டல்.

★ ★

சகோதரிகள்

•

விழையின் தோய்
டரிக் நடந்த பெண்
மணிமலர் பெருங்
கூட்டத்துக்கு அடக்க
ஒருக்கத்தூடம் தலை
குனிந்து சொன்னார்;
அரவசொற்பொழிவு
நிகழ்த்தினார்.

★ ★

ஏ. எஸ். ஜயங்கார்

இம்மொத்திலிருந்து ஆசிரியர்தான் ஆந்திரேயியரின் அனுப்பப்பட்டவரின் திருடர்கள், மூடர்கள், தலைப்பாசத்தினர், ஆய்வு காவலர் முதலியோர் என்பது சரித்திரம் படித்தவர்கள் அறிந்த விஷயம். அப்பேர்ப்பட்ட கிச்சு பரம்பலையில் கத்தரோடும் என்பவர் கைகளில் புஷ்ப பெற்ற கால் திருடன், அரைத் திருடன், மூட்கால் திருடன், பக்காத் திருடன் ஆகியவர்களைத் தோற்கடித்து 'பூக்கத் திருட' என்ற பெயர் கால்கிச் சொல்லு இம்மொத்திலிருந்து திரும்பினான். இந்தச் செய்தியைச் சென்ற காரததப் பத்திரிகையின் படித்தபோது புது கிங்கியில் ஸ்ரீ ஏ. என். ஜயங்கார் காரியாலயத்தில் கைட பெற்ற ஒரு சிற சம்பகம் என்ற ரூப சேதம் இருந்தது.

முதலில் ஸ்ரீ ஏ. என். ஜயங்கார் யார் என்பது பற்றி யேயர்களில் எத்தொகையே தெரிந்திருக்கவேண்டும்த் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்திய சந்திர சர்க்காரின் விசம்பர இராணுவ தலைவர் (பிரிங்கியில் இன்பர் மேகன் ஆய்வு) என்னும் கிப்ப பொதுப்பு காய்ந்த பதவியை ஸ்ரீ ஏ. என். ஜயங்கார் தந்தபயம் கித்த ஒருசென்.

ஸ்ரீ ஏ. என். ஜயங்கார் ஒரு முறை பார்த்தவர்கள் அருகைய கரிய திருமேனியையும் கென்னைத் தலைப்பாசலையையும் ஒரு காலும் கைக்கொடியாத. ('கரிய திருமேனி' என்பது கண்ணியோனப் பற்றிப் பெரி யார்கார் அருகிய அருகையான சேரத் தெட்ட. ஆகையால் ஏ. என். ஜயங்கார் விஷயத்தில் அரை உபயோகப்பெய்தி தகது தந்தபயம்.) கைக்குசென்ற சீர் சந்திர முத்தி முதன் முதலில் பிரகங்காரி பொழியத் தொடங்கிய காலத்தில் கென்னைக்காரர்களுடைய பச்சைபாத்ததப் பற்றி கெளுத்த கால்குரை, அத்தகு உப கால்குரை, "அவர்க் தெரல்யெருப்பாய் ; என் தெரல் கருப்பாய்" என்ற அருஞ்ச் சேர்த்தெட்டக அமோகங்கக் கையாலு கார். கென்னைக்காரர்களுக்கு கெரு கால்கு கைகளில் "செய்ய சித்தத்தர்க்கையால் காரி

யம் தந்தம் திறமையாகச் செய்ய முடியாத" என்ற குருட்டு கண்ணம் இருந்த கத்தது உண்மையே யாகும். கென்னைக் கால்குடைய பகத்திலிருந்து அத்தத் தப்பு கண்பாத்தது அகலோரு போர்வெயர் கன் முகைய ஏ. என். ஜயங்கார்தான் கத்தது கிங்கியில் கென் சொன்னான். ஸ்ரீ ஏ. என். ஜயங்காரின் யோனி சித்தத்தையும் அருகைய கென்னைத் திறத்தையும் பார்த்த பிறகு கென்னைக்காரன் செய்ய சித்தத்தையும் பற்றிய தன்முகைய கருத்தது மார்த்திக் கொண்டு இம்மெருக்குச் சந்திரத்தைக் கொளுத்தத் தீர்மானித்த விட்டானும்! — இது கப்படியானதும் சரி. எத்தொகையே பிரிங்கியில் சர்க்காரின் கதேக்காரிகளே ஆட்டிவரும் ஸ்ரீ ஏ. என். ஜயங்கார் இயே உத்தியோகத்தது கித்தத் திறமையாகப் பார்த்தது கத்தார். அரைத் கட்டினதும் அறிஞ் திறமையுடன் இந்திய சந்திர சர்க்காரின் சிறும் கெத்தி கருகெரு. கென்னைக் கால்கு கென்னைத் திறமையாகியான ஒரு கை கன்முகைய கத்தார் சர்க்கார் இயே கென்னைத் திறமையாக, கன்னை?

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பிரதம கத்திரி பங்குத ஜயங்காரின் கெரு அகல்க் கென்னை கை கை உபகாரத்தர்க்குப் பதி கிங்கியில் கத்திய ஒரு கிங்கியத்தர்க்கு கித்திபிட கிங்கியுத்தேன். "புது திங்கியில் சர்க்கார் கிங்கிய உத்தியோகங்க்கில் கென்னைத்தியர்க்கல் பகர் இருக்கெருக்கல்! அகல்க் திறமையாக கென்னைபார்த்திருக்கல்" கத்தது கெருகி பகருகத்த கத்திரு. இந்த கித்திரத்தியமாக கிங்கியை காலும் கெளகித் தெரித்தகென்னைக் கெளகத்தது. புது திங்கியில் இருந்து கத்திர சர்க்காரை கெத்த தெகல்க் கெருப்பாலும் கிங்கியக்காரன் கத்த தெகல்கது கிங்கியாக.

புது கென்னை-கென்கல் பொதுப்பு கத்ததற்கு முதல் காரியக பகலு கென்னை—கென்கல் கைகட்ட பகல்க் அகல்க் கிங்கியைத் தோட்டத்தில் ஒரு பெரிய 'பார்ட்டு' கெளகத்தார். இந்தப்பார்ட்டுக்குக் கைர் ஆருகிதம், கால்கிதம் பேர் கத்திருக்கல்கல். இக்களில் பார்ட்டு பேருக்கு

[illegible]

U. S. Pat. 2,400,000

டரிசின் துறியோ, உயர் செட்டரி
 யின் துறியோ, அண்டர் செட்டரி
 உள் துறியோ, உயர் செட்டரி
 துறியோதான் விழுந்த நீரென்கண்.
 இடநி யார் மேனாகத் தீ விழுதாம்,
 அவர் துறியோ ஒரு இரண்டாயிற்
 றுயர் சம்பந்தமாய் விடுபார்; ஸுர
 யோ, சாகரீயம் றுயர் சம்பந்தமாய்
 விடுக்கலாம். யா மேனாகத் தீ தவி
 முட்டக் செட்டர் அன் ஒரு தம்பா
 டையோ உயர் தம்பாட்டையோ இந்
 தக் உயர். துறா வருகுந் பந்தி
 யோ? தவிர்தல் தீ வி. தீ. மேனம்.
 இவர் முத்தும் போகத் துபத்த. போனம்
 சந்தம் பித்த உடனே ஒரு துறப்
 றுயரையோ, உயர் துறப்பிரயுயரையோ,
 துறையோ துறையையோ துறியை
 துறியிடுதல்! சந்தம் இயைபின்
 செட்டரி இவர்! பன் சந்தம்மாய்
 துற செட்டரிதும் துறப்பிரயுயர், உயர்
 துறப்பிரயுயர் துறியையோ விடப்ப
 துமையோதல். தென்கு இயைபு
 பந்தத்தையோதல் துறியோ துற
 வருகுந் இவர் மே. தீ. மேனம்; துற
 அன் தீ. தீ. சன் மேனம்; இயை
 உயர்மையோ உயர் வருகுந் மே. தீ.
 சன். மேனம்; துற வருகுந் துற
 துயுடன் வருகுந் உ.தீ சன். மேனம்;
 இயைப் பந்தத்தின் துற வருகுந்
 வருகுந் து. சன். மே. மேனம்....."

“மாரி! மாரி!
என் கிழந்தனன்;
உன் கைகள் உன்
தலையேறு வதே
உன் இன்ப
உன் உன்” என்ற
பாட்டு.

"இவ்வளவு என்ன? அதோ கதம்பப் பாக உடை உதறித் தொண்டு வருகிறவர்மே. என். ஐயம் உண்டி? இந்த மூலையில் சாதனைப் போல் கத்திறைவர். ஏ. ஐயம் உண்டி? அது சீது. ஐயமில்லை....."

41. சிதத் தங்கன்
சிதத் தங்கன்.
உருகிச் சிதத் தங்கன்.

செய்யுள் எந்த நேரம் வந்ததும் தீர்மானிக்கப்படும் என்ற சட்டம்.

“உண்டு; உண்டு. எ. என். இரண்டாம்
சாதி, பி. என். இரண்டாம்சாதி, க. பி. தாம
சாதி, டி. பி. வரையறுசாதி, என். க.
கைதலிசாதி, கே. க. சந்தம்—இப்
படி சந்தமேயோ பேர் இருக்கின்றான்
இருக்கிறான்! இவ்வாறியாத் சொல்
கதா இருந்தான் அப்பத்தான். முதலி
யவான். செட்டியவான், பிள்ளைக் குழை
தான் கையப்பராய் இருக்கிறான்.....”

"எஃ, எஃ" என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது?" என்று சொன்னார்.

“இப்படி” என்ற தந்தையார் காலம்
விசுவநாதம் எனக்கு தனது விசுவநாதம்
பெயர்விட்டது.

கன்கிரஸ் அபிவிருத்திக் குழுப் பத
தின்கிரிம் சப் பஸ் பிளந்திதம் இம்
கன் திருவாரம்? மறு கன்பர் சேஸ்
சப் பஸ் பிளந்திதம் கன், கன், ச. இலாகா குறி
தர் சென்னை சட்ட சபையில் இருப
சென்னை குறிதா உப 7ம் கிரிஸ்
சென்னை கன் கன் பிளந்திதம்.

[illegible]

ஊருக்கே சங்கரன் போனான். பெண்ணையும் பார்த்தான். அவனுக்குச் சொல்ல முடியாத அநீதமான யிருந்தது! வசந்தவம்; அவன் கற்பிய செய்து கொண்டு போன பெண்ணை அவன் இங்கே, ஏப்படி இருக்க முடியும்? அந்தப் பெண் தான் அவன் மனசில் எத்கொண்டே குடி கொண்டிருந்த பெண்ணுயிற்றே!

"இவள் அம்புஜம் அவ்வவா?" என்று

"ஆமாம்!" என்று அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் கூறினார்கள்.

ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இதே அப்பகுத்தை சங்கரன் பார்த்திருக்கிறான். சங்கரன் வீட்டுக்கு வரவரவது வீட்டில் தான் இருந்தான். சங்கரன் வெளியே புறப்பட்டுப் போதெல்லாம், அவனும் குறுக்கே வருவான். அவருடைய அழகுக்குப் பாவாடைகளையும், பாட்டைத் துண்டையும், பாழ் செற்றியையும் கண்டாயின அவனுக்குத் திகைப்பும் கோபமாக வரும். சதா ஹிடிக்கொண்டே விருப்பன். அந்த அவலங்களும்கூடித்த அம்புஜமா இப்போது மாத்தளிர் மேலி யோடு பூங்கொடியோல் நித்தபது! அவனைப் பார்த்த சங்கரனுக்குத் தன் சங்கரனையே கம்ப முடியவில்லை! இதுவும் கணவன்மனை!

மிறுதான் ஊரிலிருந்து வந்த சங்கரன் "ஆம்மா! கடைசியில் உன் மீது பீடிடம் கிறையேறியிடும் போனிருக்கிற தம்மா!" என்றான்.

"அப்பா! உனக்குப் பெண் பிடித்து விட்டதா? சைவான் கடைசியில் என் பிரார்த்தனைக்குச் சேவி சாய்த்தாரா?" என்று மெழிச்சி பொங்கக் கூறினான்.

சங்கரன், "உன் பிரார்த்தனைக்கு மட்டுமா? என் பிரார்த்தனைக்குத் தான்" என்றான் மனக்கங்குல்.

மிறுதான் சங்கரனின் தக்கைக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது.

"அம்புஜத்துக்குப் பிள்ளையைப் பிடிக்காததால்....." என்று ஏதோ அந்தக் கடிதத்தில் எழுதி யிருந்தது.

அதே சமயத்தில் அம்புஜத்தின் தக்கைக்கும் ஒரு கடிதம் வந்தது.

அதில் "பிள்ளைக்குப் பெண் பிடித்து விட்டதால் மெற்கொண்டு....." என்று எழுதியிருந்தது.

இதைக் கேட்டு, அம்புஜம் வசந்தாசு மாபர் சிரித்த சிரிப்பின் ஒளி சங்கரனின் இதயத்தில் எதிரொலித்தது. அவன் பூனைக்கும் ஒரு காயம் வந்தது போலிருக்கிறது" என்று எண்ணினான். உடனே அவன் இதழ்மனிலும் ஒரு இன்பப் புன்னகை தோன்றியது.

இப்படியும் ஒரு உலகம்!

ஆசீ

“உலகம் தொம்ப தொம்பக் கெட்டுப்போச்சு, சாதி!” என்று குரலாயி,

“வாஸ்தவம்” என்று ஆயோதித்தார் தம்மரது.

“எங்காளாயும்பிட இன்றைக்கு மனமோசம், சாதி!”

“வாஸ்தவம், எங்காக்கு இதைவிட மோசமா யிருக்கும், சாதி!”

“இன்றைக்குத்தான் மோசம், எங்காக்கு இவ்வளவு மோசமா இருக்காது, சாதி!”

“இன்றைக்கு என்ன, சாதி! அப்படி எப்போது கான மோசத்தில உலகம் இறங்கியிட்டது!”

“சொன்னால் எம்மமாட்டிக்கன், சாதி! அதைவேன் சொல்ல வேணும்!”

“தம்மா சொல்லுங்கன், சாதி!”

“எப் ரீதியில்தான் ஆயில் வேறுப் பிள்கை இருக்கிறது.....”

“ஆமாம், அவர் உங்களுடைய ஆப்தண்பராக்சே.”

“ஆப்தண்பராவது, மண்ணுக்கட்டி யாவது! ஆப்தண்பரின் அதுவளவும் எப்போதே என்று ஒரு பழமொழியை உண்டு பண்ணக் கூடிய அளவிற்கு எடுத்து கொண்டு விட்டார்.”

“அப்படியா? வேறுப் பிள்கை தங்கமான மனிதராயிற்று! அப்படி வெல்லாம் நடந்து கொள்வனர் அல்லவோ!”

“அதனால் தான் சொன்னால் எம்ப மாட்டிக்க கொண்டு என் முத்தியே சொன்னேன்.”

“எப்போதென், [சாதி, மேலே சொல்லுங்கன்!”

“ஐயம் மனயிருக்கும், என்னுப் வேறுப் பிள்கையு ஸ்டேஷன் பக்கமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம் அப்போது வேறுப் பிள்கையிலுண்டை பறைய கண்பர் ஒதுவர்—கடையர் கடலாறுளும்—வந்து சேர்க்கார், அவரைக் கண்டதும் வேறுப் பிள்கை, ‘காப்பி’ காப்பிடலாம், வாகுங் ‘கா’ என்று ஒரு தோட்டிலுக்குள் துழைந்தார், என் வரையிலு என் தான், வந்து கட்டாயமாக இழுத்துக் கொண்டு போனார், ஐந்து கப் காப்பிக்கு ‘ஆர்டி’ பண்ணினார்.”

“எல்ல காரியம் தானே செய்திருக்கிறார், ஒருகளை ‘ஸ்பீட்’ காரம் ஆர்டி பண்ண கண்டியே என்று கிரைக்கிறீர்களே?”

“விஷயம் இனிமேல் தானே இருக்கிறது! மூன்று கப் காப்பியும் வந்தது, ஆனாலு ஒரு கப் காப்பிடோம், ஸ்டேஷன் பிள்கைக் கொண்டு வந்து என் ஐந்துகை வைத்தான், அப்போது அவர், என்ன சாதி செய்யணும்?”

“பிள்கைத் தான் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.”

“அப்படியே சொல்லுங்கோ! ஒரு சின்னப் பிள்கைக்குக் கூட இந்த மனிதரைத் தெரியுமே, மனுஷன் பிள்கை எட்டிக் கூடப் பார்க்கக் கிங்கோ, பிறகு என் தான் எடுத்தேன்.”

“எடுக்கும்போதாவது.....?”

“என்னிடம் கொடுக் கொண்டு சொன்னார் கிடை யவே கிடையாது, தொம்ப ககராலய மான எம்மா ஐயோ

யில் ஊட்டியவர் மாநில சம்பந்தம் பேசிக் கொண்டிருந்தார். என் மகன எப்படி இருக்குமீ? இனிமல் இப்படிப் பட்டவர்களோடு சலாசமில்லாததக் கொணக்கட்டாது என்று மிக்ஸ் எடுத்தக் கொண்டு புறப்பட்டான்."

"அப்போதாயது....."

"உம்.....வாயைத் திறந்தாா? அவ்வது என்னை எட்டித்தான் பார்த்தாா? என் செய்கிறேன் தாது? எப்பிட்டு நம் கண்பனுக்கும் எப்பிடு செய்வோன்? மென்று 'மகனம்' போட்டு என்னை இழுத்துக் கொண்டு போக மறுக்க வல்லவா அவர்!"

"சீக்கன் என்ன செய்கிறான், சார்? பணம் கொடுக்காமல் வெளியை வந்து விட்டிருக்காரா?"

"சார்! என்னைப்போல கைத்தெய்வங்கள் இருக்கிற வகைக்கும் உலகம் இப்படித் தான் தலை கீழ் போய்க் கொண்டிருக்கும. ஆறு ஊறுகை எதிக் துட்டு வெளியை கொட்டினான். சீக்கன் கொன்னாநிலி செய்கிறதக் வேண்டி உது, சரிதா அப்போது புத்திதமொதில் போக்கது."

"சீக்கன் மனிதர்களைப் போலக் காணப் படுகிறவர்களுடைய போக்குவதை வேல் காம் இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலே சாலம் சவகுத்துப் போகிறது. சரி, நேரமாகிறது. என் போய் விட்டு வகு கிறேன், சார்!" என்று கொல்லிவிட்டு மிஸ்டர் தர்மராஜ் கடத்தார். வேறுப் பிள்ளையோடு இனி சலாசம் கூடாது என்று உதறியான மனப் பாக்கை மூண்ட ஸ்ரீமன் குருசாமியும் தம் விட்டை கொக்கி கடத்தார்.

ஒரு வருஷம்தான்!

திரை நேரம் கொணர் புகைகல் - நேரம் தடவை திரை காக்குத் தடுக வேண்டுகாது? நெறுக்காரா - இருக்காது. சார்! தான் இந்தக் கட்டலில் வேலக்கு வந்த சது வருஷம் தான் ஆகிறது.

கெட்டுத் துறம் போகிறது. தனக் கொடுர வேறுப் பிள்ளை வருவதை மிஸ்டர் தர்மராஜ் கண்டார். எப்படி வரவது அவரைப் பேசுக்கி இழுக்க வேண்டும் என்ற ஆரை மிஸ்டர் தர்ம ராஜுக்கு உண்டாயிற்று. இவருடைய ஆரையைப் புத்தி செய்வ வேறுப் பிள்ளை இவரைக் கண்டதும் சின்று விட்டார்.

"சார், மிஸ்டர் குருசாமியைப் பார்த்தீர்களா?"

"ஆமாம், சார்! இப்போதான் பார்த்தேன். ஸ்லந்து சீக்கித்தான் இருக்கும். விட்டுக்குப் போகிறார்."

"தோம்ப வந்ததாம். அவர்களைப் பார்த்து விட்டுத்தான் மறுஜோகி."

"அப்படி என்ன ஆகாரம்?"

"உலகத்திலே சில மனிதர்களுடைய பெருத்தன்மைகளைப் பார்த்தால் காமெல் காம நிலை கெழ வேணும். சார், மிஸ்டர் குருசாமியைப் பெருத்தன்மையின் அவ தாசம் என்ிற கொல்கலாம்."

"அவருடைய குடும்பத்திலே எல் வாகும அப்படித்தானென்று கேள்வி."

"அதிலும் குருசாமி தோம்ப லிரோகும் என்ாது என்ாதுடைய அபிப்பிராயம். இக்கறக்கு கடத்த ஒரு சப்பவத்தைச் சொல்லுகிறான் ரெஜிஸ்டர், சாயத்தி வண்டியிலே சன்னுடைய கண்பர் ஒருவர் வந்தார். தற்செயலாய் கட்டே ஸன் பக்கம் ஊறும் மிஸ்டர் குருசாமியும் போய்குட்டோம். வந்தவர் எனக்கு தோம்ப வேண்டிய மனறைய கண்பர். அவ ருக்கு ஒரு கப் காப்பியாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று நேமாட்டதுக்குள்ளே அரைத்துக் கொண்டு போகிறேன். மிஸ்டர் குருசாமியையும் வதுக்கட்டாய மாக இழுத்துக் கொண்டு போகிறேன்."

"வரமாட்டேன் என்குரோ?"

"ஆமாம், சார். தான் வாருக்குமே பார மாடுதக்கக் கூடாது என்ற சீக்கித்த மறுவுன் அகர் ஒருவர்தான். சார். அவ தைப்போல மற்றவர்களெல்லாம் இதுத் தாய் இந்த உலகம் இருக்கும் விதமே வேறு. சார்."

"வாஸ்தவம்."

"ஆனாகுத் ஒரு கப் காப்பி கொண்டு வரத் கொள்கிறேன். கொண்கு காண் தான். என் கண்பரை உபசரிக்க என் கொடுக்க வேண்டிய மரியாதை அல்லவா?"

"ஆமாம்."

"காப்பியைப் குடித்தேன். என் கைப்
தோடு பழைய கைதாளைப் பெரித்காள்
சூழ்த்துப்போது. மீட்டர் குரூராயைப்
கோஞ்சு கோரம் கவனிடாமலிருந்த
விட்டேன்."

"அநிலை ஒன்றும் தப்பு இல்லையே."

"தப்புதான், என். அவர் ஏதோ
அவசரமாய் எழுத்து போல் விட்டார்.
என் துயரம் தரும் செய்தி வந்ததோ
என்றே....."

"அப்படி ஒன்றும் இராது."

"அப்படி ஒன்றும் இருக்கக் கூடாது,
என். நோட்டீஸ்கள், 'அவர் சொம்பக்
கவனிடோ' போன்ற போலத்தான்
தோன்றலது' என்று சொன்னார். அப்
படி அவசரமாய் போகிற சமயத்திலே
யும் அவருடைய பெருத்தகைமையப்
பாருகிறேன். என்னுடைய சம்பாஷனைக்
கூப் பங்கம் வரப்படுவது என்று என்
விடத்திலே 'போகிறேன்' என்று கூடச்
சொல்லவில்லை. அது மட்டுமா? ஒன்று
உப் காப்பீட்டும், தானே காலைக்
கொடுத்த விட்டுப் போயிருக்கிறேன்!"

"அது வேறதா? எம்மெல்லாம்
அந்தப் புத்தி வராது."

"போகிறதாகச் சொன்னால் என்
பிள்ளைகளைப் போலும். அதனுடைய கோபித்
துக் கொண்டாலும் பரமாயின்று என்று
போய்விட்டார். அவர் மனம் போன
பெரும் மோக்கைப் பார்த்துகொள்!"

"இப்படிப்பட்ட மனோரன் தான்
தனே ஒருவர் தான் உடைத்தன இருப்
பார்கள், என்!"

"ஆர்த்திலே ஒன்று என்று சொல்
லுங்கள் சீக்கர் சொல்லப் போனும்
தனே யுறந்து ஒன்று என்று தான்
சொல்லியுறும். அடையப் பார்த்து,
என்னுடைய அட்டையான பேச்சுக்
கக் கவனிப்புக் கேட்டு அது அது
தவறும் அவர் கையிலே கொடுக்கா
விட்டால் என்னுடைய இன்றைக்குத் தங்கம்
வராது, என். போய் விட்டு வருகிறேன்,
என்' என்று சொல்லி விட்டு வேறுபு
பிள்ளை உக்கார்.

தப்பீர்த்தம் பண்ணுவதற்கு இரண்டு
வகைகள் உண்டு என்பதை அந்த தான்
மீட்டர் தம்மோடு தெரிந்து கொண்டார்.

ஆகாச வெடி

சிறு குழந்தைகளுக்கு தோஷம் அளிப்
பது சம்பந்தமாகச் சீக்கர் ஆனோரின்
செய்த வடிவிலே.

ஒரு செய்தி.

ஆனோரின் குடிவதற்குச் சிறு குழந்
தர்கள் பெரிசு குழந்தைகள் ஆகி விடு
வார்கள் போலிருக்கிறது!

★

கைதராமத்துக்கு மருத்து வகைகள்
அனுப்ப ஒரு விமானம் விட அனுமதி
அளிக்குவது பாசுந்தான் இத்தியா
வைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

புதுடிக்கச் செய்தி.

என்வ வந்து? வெடி எழுந்த தானே?

★

நிரப்பலில் ஒரு குடம் ஐயம் ஒன்
தரை குயல்க்கு வித்திடுத. வரத்
தீவன் விவையும் கட்டப்படுகிறார்கள்.

ஒரு செய்தி.

நிரப்பலில் இத்தச் சமயத்தில் தன்மீ
சென்ற பால் விடைத்தான் ஆகவேய்
பிணத்திலேயே.

குப்பகோணத்தில் ஒரு பச்சை மரம்
நிரப்பல்த் எடுத்தது.

பத்திரிகைச் சேமிதி.

இது கெதும் பச்சைப் புதுவா இராத
என்று எழுதினோம்.

★

மேட்டபாது இலக்கப் புதிய செதி
என்றுவிடிக்கப் பட்டுள்ளது.

ஜோதனான்பர்க் சேமிதி.

பத்தப் பேர் செத்த தங்குகது தான்
அப்புவிய குதவா இனக்குமே?

★

ஆட்சேபகரமான மருத்து விவம்பரம்
என்ப பத்திரிகைகளிலும், தங்குப் பிர
சாரங்களிலும் வெளியிடக் கூடாது என்று
ம.மா. சீக்கர் தடை உத்தரவு செய்
துள்ளது.

தாவுகிச் சேமிதி.

எழுத்துக்குக் கூட மேற்படி விவம்பரம்
என்ப பத்திரிகைகளில் கையாளுந்
வது இனிமேல்.

என்ஜினியரிங் ஒர்க்ஸ் ஆப் இந்தியா லிமிடெட், கல்கத்தா

தங்கள் ஆதரவாளர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்வதோடு,
புதிய உற்பத்திகளைமுடி உத்ஸாகத்துடன் வெளியிடுகிறார்கள்

போனிக்ஸ்

- ★ சிலிங், பேடஸ்ட், எக்ஸான்ட்
மின்சார விசிறிகள்
- ★ பிக்ஸட் & ஆஸ்பிரேஷன் பேடின்
விசிறிகள்.
- ★ I. C. D. P. என்ஜின்கள் (10 - 15
ஆம்பியர்கள்) Half - Bakelite
S. P. 5 - ஆம்பியர் என்ஜின்கள்.
- ★ போர்ஸனின் சிலிங் ரேசஸ் & கட்
அவுட்கள்.

உங்கள் தேவைக்கு சிறந்தவை

நம் நாட்டில், நம் மூலதனத்தில்,
நம் உழைப்பினால் உற்பத்தியானவை

நேரமாகுகிறது எழும்பட்டமாகுகிறது எழுதவும்:

RM. S. & Co., Ltd.

16, Broadway :: Madras

['Phone : 4080] ['Grams : "AREMESCO"]

கொண்டை காரத்திற்கும், எம்ஸ்தானங்கள் உள்பட தென்னித்
திரா முழுவதிற்கும் உரிமை பெற்ற விலைபாசுதர்கள்.

மகத்தான ஆரம்பம் 31-7-1948

மதுரை - சித்தாமணி டாக்டர்ஸ்
கோயமுத்தூர் - ராஜா தியேட்டர்ஸ்
சேலம் - சென்ட்ரல் டாக்டர்ஸ்

★ ★ ★ போ ஜன் ★ ★ ★

P. S. வேலித்தம்
R. பாண்டிச்சேரியம்
T. K. சம்பக்கி
K. K. பெருமாள்
M. G. சக்ரபாணி
E. R. சைதேவன்
எஸ். N. சத்யம்
M. E. மாதவன்
V. M. சரோஜன்
P. B. சாமலிங்கம்
B. வரதராஜன்
P. S. வெங்கடேயம்
C. T. ராஜகந்தம்
M. M. ராஜபாஸி
ஆலோசனை அளித்தது

★

கடனம்: பூமதி தாராசேகரத்தி
(கவித் திருமலை நடனம்)
ஸ்கிரீன் & பத்திரிகை

★

ஸ்டாஃபர்: L. S. ராமச்சந்திரன்
பாடல்: P. S. ராஜவேங்கடேயம்
சங்கீதம்: G. ராமநாதன்
ஹாஸ்யம்: T. R. சுந்தரம், B.A., Bsc (Lond)

★

ஸ்டுடியோ: மாரடர்ஸ்

★

ஜெயப்பிரகாஷ் பிக்சர்ஸ்,
காந்தி ரோடு, கென்டன்ஷன், சேலம்

நாள் முழுவதும்
குதூகலம் தான்!

சீயதியின்படி.-காரியிலிருந்து இரவு வரை-
ளக் கலையியுமில்லாமல் உதவாதத்துடன்
இருக்கலாம். ஆனால் - குடல் சரிவர சுத்தம்
செய்யப்படா விட்டால், வெறுப்பும், கடு
கடுப்பும் ஏற்படுவது இயற்கையே.
ஆகையால், உடலின் இயற்கை சீயதிகளைப்

பாதுகாக்கும் பொருட்டு, புத்திசாலிகளான எல்லா தாய்மார்களும் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு காலாகாலத்தில் இந்த மீருதுவான போலியைப் பின்படை கொடுப்பார்கள்.

சுத்தமரண மாயமினக்கும் உலகம்தான் சந்திரன்

சு. 1-2-3   சு. 5-7-8   சு. 9-10-11

Go to the second page of the
e-Zine Book:

ஒலியங்கடல் மரீக்கையாளல் குறையில்,
39-ஆ, அரங்கோக்கலாட் தெரு, சென்னை

BONOMINT
LAXATIVE
CHEWING GUM

But

have you tried

NIRMAL GLASSES

**NIRMAL GLASS
WORKS LTD.
OLAVAKKOT MALABAR**

உஷ்ணம், மழை அக்ஷது வெப்பம், மண் அக்ஷது எண்ணெய் இவற்றினால், சத்படும் கெடுதல்களிலிருந்து எந்த வஸ்துவையும் தன் னுட்பாதுகாக்கும். நீர்மக் கண்ணாடிகள் உணவு பதார்த்தங்கள், மருந்து சாமான்கள் கெடாமல் பாதுகாக்கவும் என்ஜினியரிங் பாகங்களை சரியாக கண்டு பிடிக்கவும் மற்ற உபயோகங்களுக்கும் சிறந்தவை.

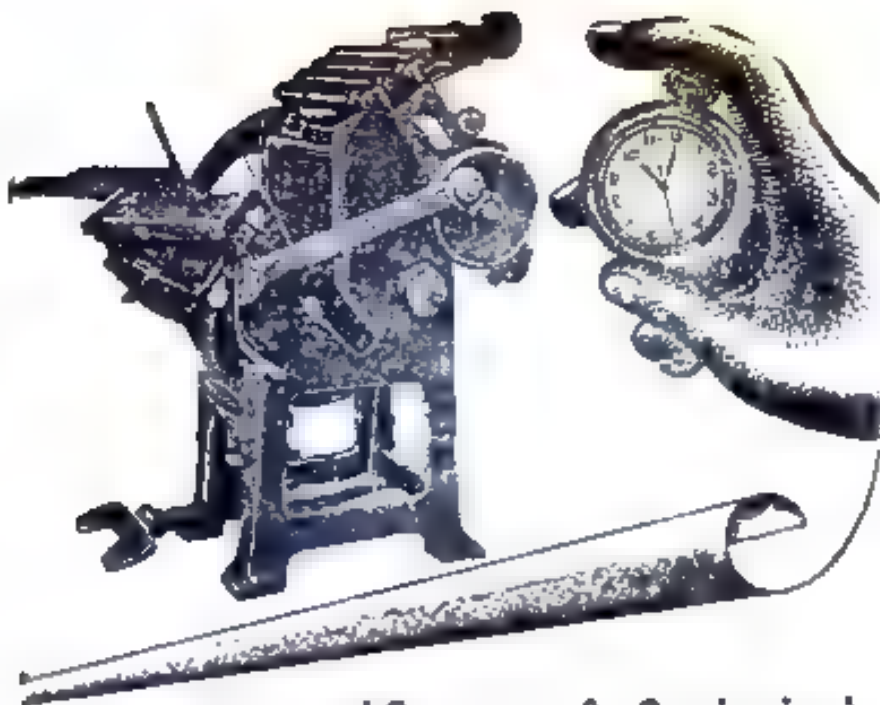
பேரார் அம்.

தீர்மானம் கிளாஸ் ஒர்டர்ஸ்
லிமிடெட்.

ஒலவக்காடு. தேன் மலபார்

ஒவ்வொரு மணி நேரத்துக்கும்
அதிகமாக அச்சிடுகிறது

அச்சு வேலை துரிதமாக உட்கட்ட—பாரதி
அச்சு இயந்திரத்தைவிட அதிக நிரப்பி
யளிக்கக்கூடிய இயந்திரம் கிடைப்பது
தவறாய். இத்தகையதன் கண்டு பிடிக்கப்
பட்ட இயந்திர துட்பங்களையும், கனிய
இயந்திர சாதனங்களையும் கொண்டது.
இந்த அரிய மேஷின் ஒரு மணிக்கு 2,350
பேர்தகன் வீதம் அச்சிடுகிறது. பரிசீலிங்
கேரு துய்யமாக இருக்கும். குறைந்த
கேஸைச் சீர்க்கிடுக்கலாம். இயந்திரக்
உறுதியிலும் கனிய அமைப்பிலும் அச்சு
இயந்திரங்களுள் முதன்மை பெற்றது
வாரதி தான். அதை டெலி. பங்களாம்,
கிரெனாட் - போலியோ — ஆடியா ஸான்
களில் கிடைக்கும்.

அந் தேர்த்தியவான
அச்சு — அப்பளுக்கற்ற
கையிடுக்க

விவரங் கற்றியுறும்
காரணம் மிதித்தும்
இயக்கலாம்

பாரதி

பரிசீலிங்
மேஷின்

தி இந்தியா மேஷினர் கோ., லீமிடெட்.
23, ஸ்டீரன்ட் ரோடு, கல்கத்தா
மேஷின் எஜன்டுகள்: தாம் பிரதிக்
போன்: கல்கத்தா-5785

தமிழ் "MARVELLOUS"

A. A. B.

கல்கி

KALKI ஆகஸ்டு 1, 1948

4

அனு

“லங்கர்” மரீக்
வாசனை பாக்குத்தூள்

★

அசல்

பாதாம் எண்ணை

★

ரோஜாப்பூ

குல்கந்து

★

ரஷீக்லால் & கோ.,

கோலித்தப்ப நாயக்கன் தெரு

மதுரை - 1

ஜூ ர த் தி ன்

உஷ்ணம் 102 டிகிரிக்கு மேலே போனால், உஷ்ணம் உத்தம உதிர்த்து சித்தியம். அம்மை வாருளும் சரி, 'கூடபாமிட்' 'மேலேரியா' 'இன்புலுயன்ஸா' முதலிய விஷ ஜூரக்களாருளும் சரி, குடு காணாமாடுமே மயிர் தபிரிதமாதக் கொட்டுமெதது. ஜூர சமயங்களில் உஷ்ணம் அதிகமாக ஏறு விடிலும், மயிர் உதிர்த்து மட்டும் தகை கடுத மிவ்வை. அப்படி உதிரும்போது தக்க சிசிச்சை செய்து தடுக்காமலிருந்து விட்டால், மயிர் விடாமல் உதிர்த்த தலையுள் கழுக்கையாய் விடும்.

கெஞ்சம் வந்த பிறகு அரிமயிடுகறேன்? மயிர் உதிர ஆரம்பிக்கு முன்னரே, உத்தமக் கூப்பாத்தித் கொள்ளுங்கள். ஜூரத் தக்குப் பிறகு கேசம் அரை பங்கு காக் பக்காடிக் குறைந்த விட்டால், கோலித்தின் கைக் கொண்டு கேசத்தை விருத்தி செய்து பூர்ணமாக்கிக் கொள்ளுங்கள். கூடபொக என்ஸாப் பரிசுஷாகளும் செய்தான பிறகு கோலித்தினோ உத்தமக்குச் சிறந்தது என்ற தெரிவகந்தால், கேசவர்த்தினியை முதலியேயே கைக்கொள்ளவாமே?

கேசவர்த்தினி

உத்தமப் பாதுவாப்பது, விருத்தி செய்வது, அழகு படுத்துவது

விலை அணு 14

(மேத் ரெவலு வேறு)

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

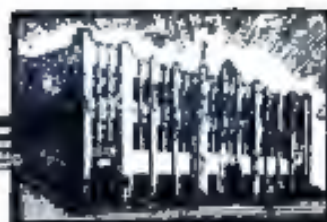
தயாரிப்பாளர்:

தென் இந்திய நாயவாலை

ஆர். எஸ். புரம். கோயமுத்தூர்

(ESTD:

1907)

கோவல் ஆயில்ஸ்

சென்னை, திருவருங்கோட்டை, மதுரை, கோடு, சாயம்பேட்டை,
மயசாமிநகர், தயாகரவாடி, புரையக்கம், சஜம்பூர்

கோவல் மசாலாத்தல் எண்ணெய் முதலாகியும்
பம்பாயிலும் பிரெஞ்சுமும் உப ஆயில்களும் உண்டாம்.

மதுரை வரக்கூறியப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 73,00,000

செனாத்தற்பட்ட மூலதனம் ரூ. 33,00,000

சென்னை திட்டம் ரூ. 52,00,000

எவ்வாறியதான பாக்ட் அலுவல்களும் நடத்தப்படும்

என். கோபால் ஆய்னர், சென்னை.

கி இந்தியன் பாங்க் லிட்.

தலைமையகம் சென்னை, இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்.
நாடுகளில் பிசு பிசு மகிழ்ச்சி.

525

புதிய 40 H. P.

"பெனாலர்" வெர்

டிகல் 1100 R.P.M.

மொல் ஆயில் என்

ஜின் களும், செ. டி. பி.

சென்னைவாசிகள் பம்பு

களும், இங் லி லி ஷ்

8 H. P. மோட்டர்

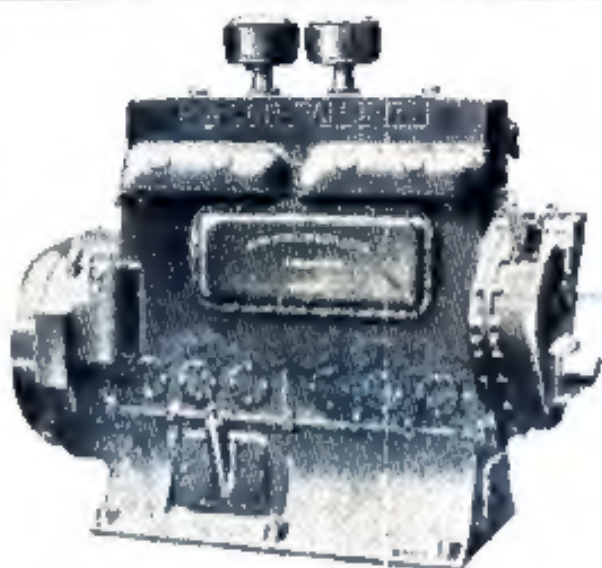
குடஸ் இணைக்கப்பட்

டுள்ள 4" x 3" பம்பு

செட்டுகளும் தற்சம

யம் கைவசமுள்ளன,

கிசாசனாக்கு:

ஸாம்ஸன் & கோ.

என்ஜின், எலக்ட்ரிக் மோட்டர், பம்புடைட் கியாசனாரிகள்

8/22, பிரிட்வே, மதராஸ்

மாதர்
விரும்புவது

ராஜா ஸ்னோ

ஹேர்ஆயில் & கஸ்தூர் சோப்

MANYAM & CO., BANGALORE, MADRAS & BOMBAY...

சங்கத்தாயிற்று விவியோகம்தம்: ஸ்ரீ B. N. ராம், 81-மேதாஜி ரோடு
பம்பாய் ஆபீஸ்: 148, டக்ரூ மேரூ ஸ்ட்ரீட், ரெவர்ட்